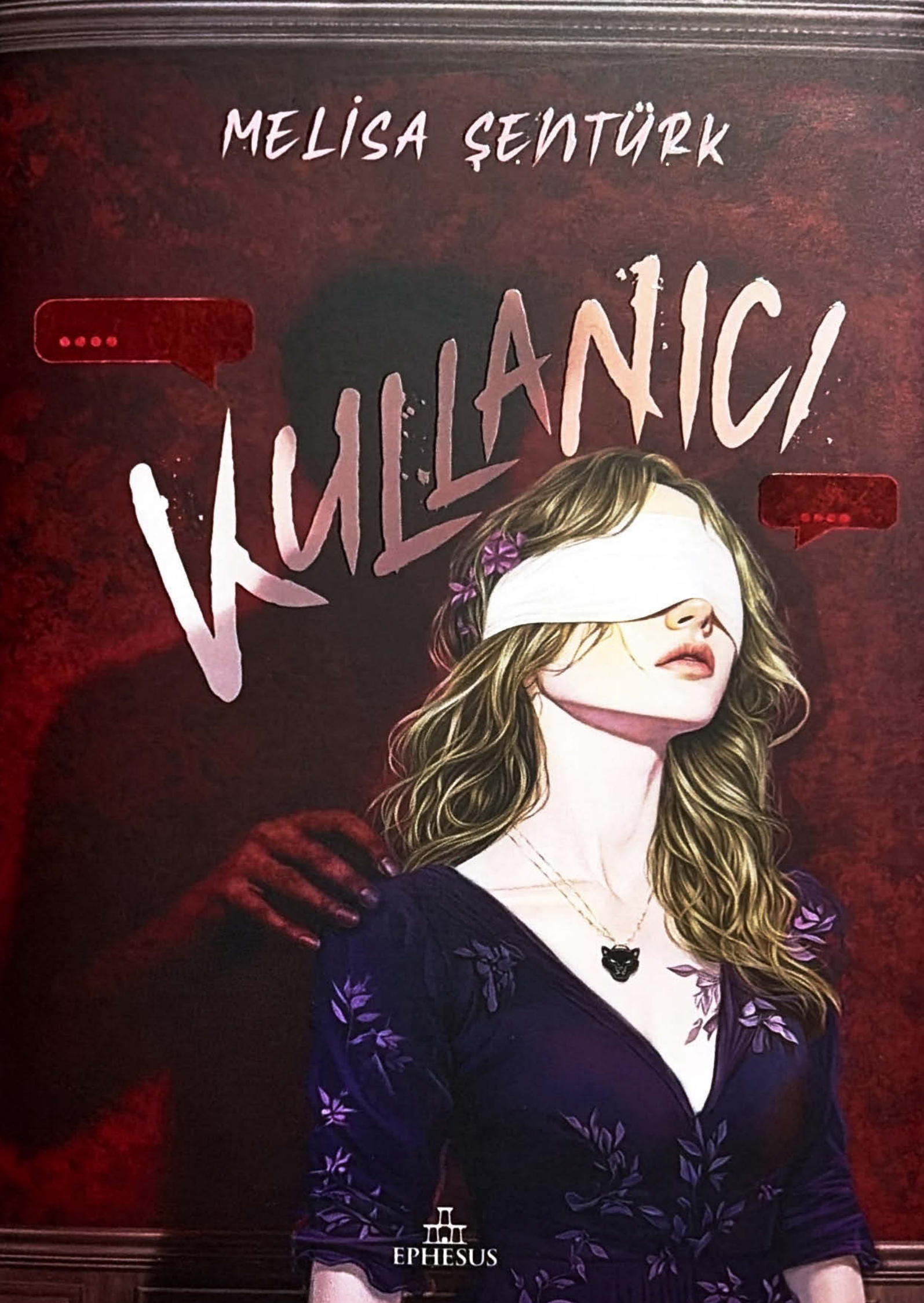
MELİSA ŞENTÜRK

KULLANICI

EPHESUS

Bir üniversite öğrencisinin telefonuna sızdığını hayal et.

Ekranda beliren her mesaj, sıradan bir sohbetten çok daha fazlasını fısıldıyor. Sayfalar ilerledikçe kelimelerin ardındaki yüzler beliriyor; karakterler tanıdıklaşıyor, geçmişin karanlık noktaları tek tek ortaya çıkıyor.

Bu hikâyede okur sadece tanık değil,
aynı zamanda bir araştırmacı.
Okunan her mesaj, çözülen her diyalog, gizemin biraz daha aydınlanmasına hizmet ediyor.
Ve çok geçmeden anlaşılıyor ki bu anlatılanlar yalnızca bir hikâye değil; adım adım çözülen bir sır.

Unutma:
Bu sadece bir kitap değil,
bir gizemin içindesin.
Her mesajı dikkatle oku.

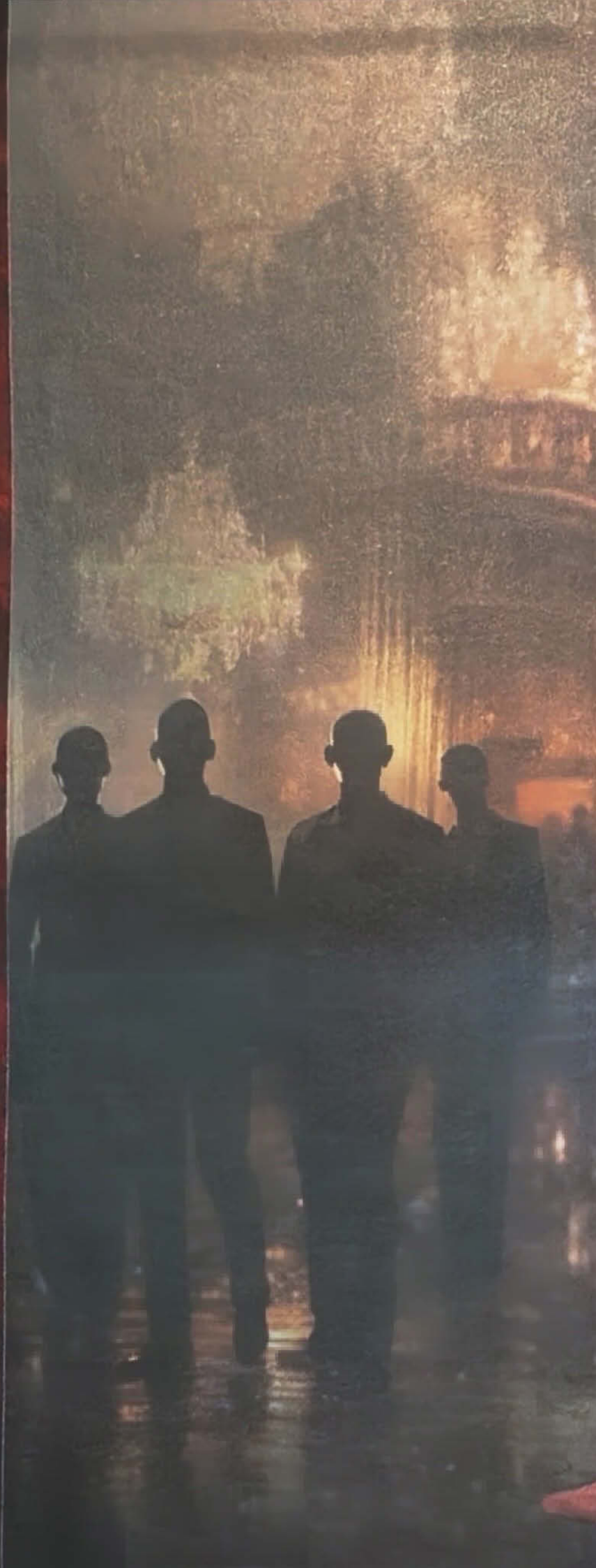
/ephesusyayinlari
/ephesusyayinlari
/ephesusyayinevi
/ephesus yayınları
/ephesus yayınları

EPHESUS
www.ephesusyayinlari.com
444 0 454

Ay Işığı
KİTAPLIĞI

"Tanımadığım birine dair
bir koz, kumardaki
etkisiz kart gibidir.

Rakibimin eline göre
ya zararsız çıkarım
ya da elimdeki
her şey gider."

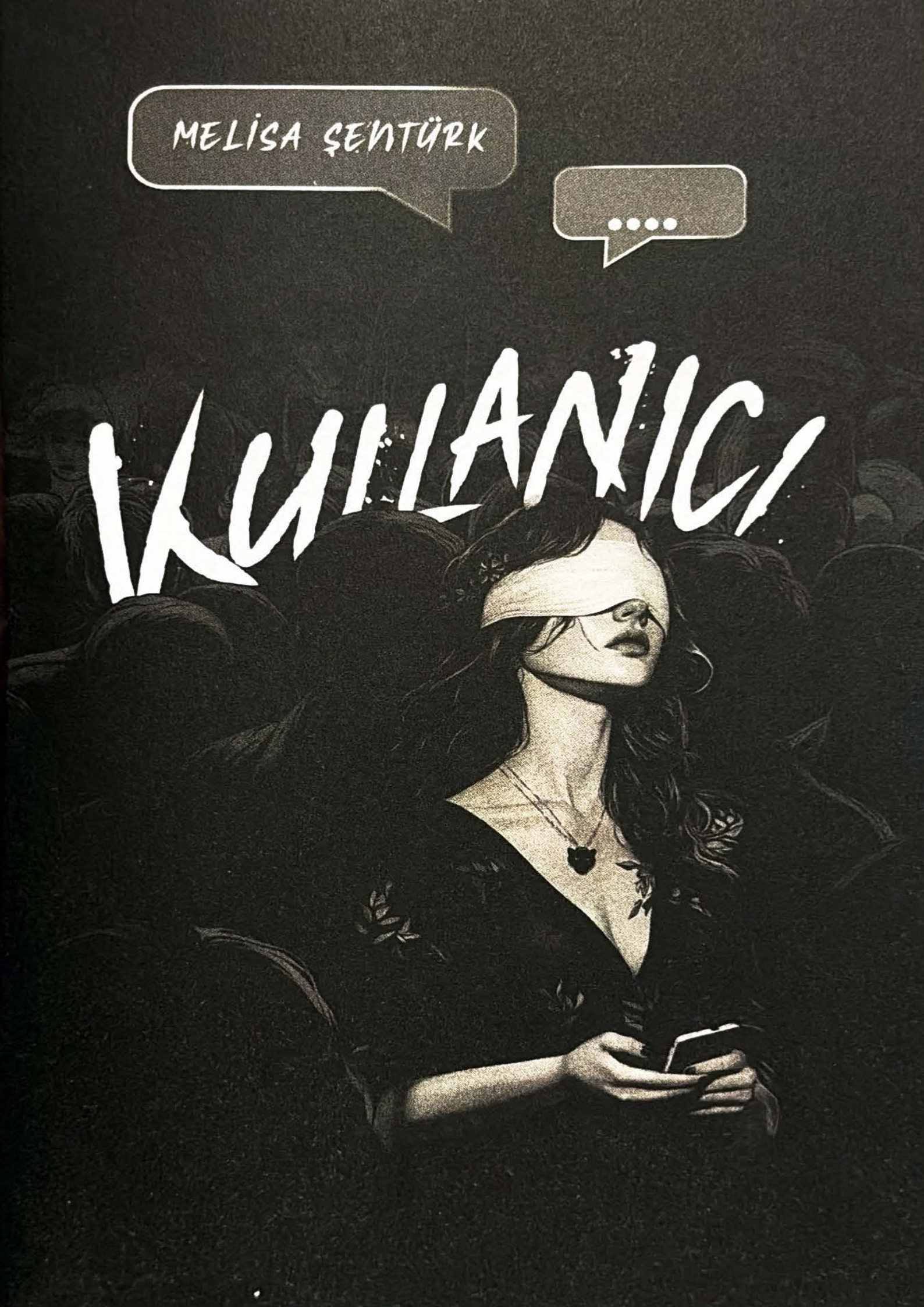

EPHESUS
www.ephesusyayinlari.com

MELİSA ŞENTÜRK

KULLANICI

KULLANICI *(Özel Baskı)*

Yazar: Melisa Şentürk
Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Güneş
Yayına Hazırlayan: Emre Özcan
Baskıya Hazırlayan: Beyzanur Şen
Editör: Esengül Ersoy
Düzelti: Şule Yetim
Kapak Tasarım: Beyzanur Şen
Sayfa Tasarım: Beyzanur Şen
İç Görseller: zerbartdesign

1. Baskı: Nisan, 2026

ISBN: 978-625-5701-57-2

Yayınevi Sertifika No: 40169
©2026, Melisa Şentürk

Türkçe Yayım Hakkı
©Ephesus Bas. Yay. Tic. Ltd. Şti.

Ephesus Yayınları, Ephesus Yayın Grubunun tescilli markasıdır.
"Bu kitap ve kitabın kapak tasarımına ilişkin tüm mali hakları
kullanma yetkisi 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince
Ephesus Bas. Yay. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Bır başkası tarafından izinsiz kullanılamaz."
Kitabın kapak ve iç tasarımında AI (yapay zekâ) uygulamalarından
yararlanılmış olup kullanılan görseller herhangi bir gerçek kişi ya da olayı temsil etmemektedir.

BASKI
Türkmenler Matbaacılık Rekl. San. Ve Tic. Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8C
Zeytinburnu/İstanbul
Sertifika No: 43087

YAYIMLAYAN
Ephesus Bas. Yay. Tic. Ltd. Şti.
Gültepe Mahallesi Şahinler Sokak No:2 Ephesus Plaza
Küçükçekmece / İstanbul Tel: 444 0 454

www.ephesusyayinlari.com
iletisim@ephesusyayinlari.com

KULLANICI

MELİSA ŞENTÜRK

@ayisigikitap

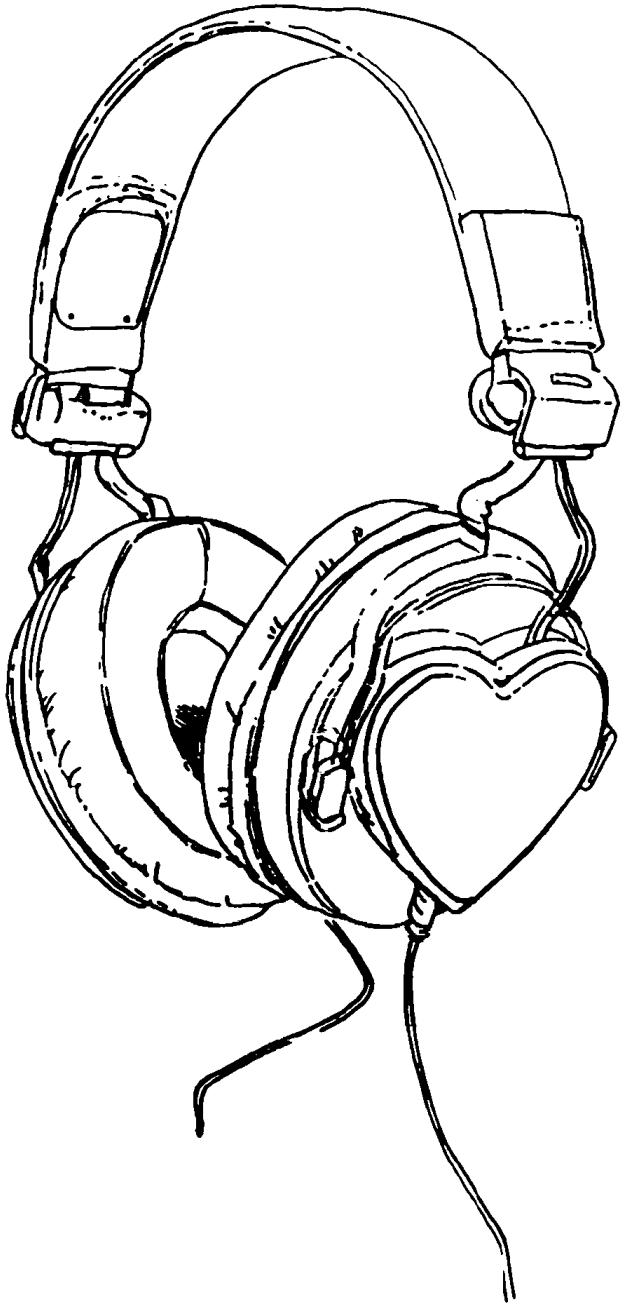

EPHESUS

Yaşamaya çalışan herkese....

"Aşk uğruna göze aldığımız riskler
en zarar verici sonuçlara yol açabilir..."

PLAYLIST

Seni Unutmaya Ömrüm Yeter mi? - Ümit Besen & Pamela (Düet)

Coraline - Maneskin

Bir Derdim Var - Mor ve Ötesi

Sen Orada Yoksun -Dedublüman

Talihim Yok Bahtım Kara - Zeynep Baksı Karatağ

Durma Yürüsene - Melike Şahin

Ben Bazen - Simge

Batsın Bu Dünya - İskender Paydaş & BBD Korosu

Bir de Bana Sor - Erol Evgin & Nükhet Duru

Keskin Bıçak - Sezen Aksu

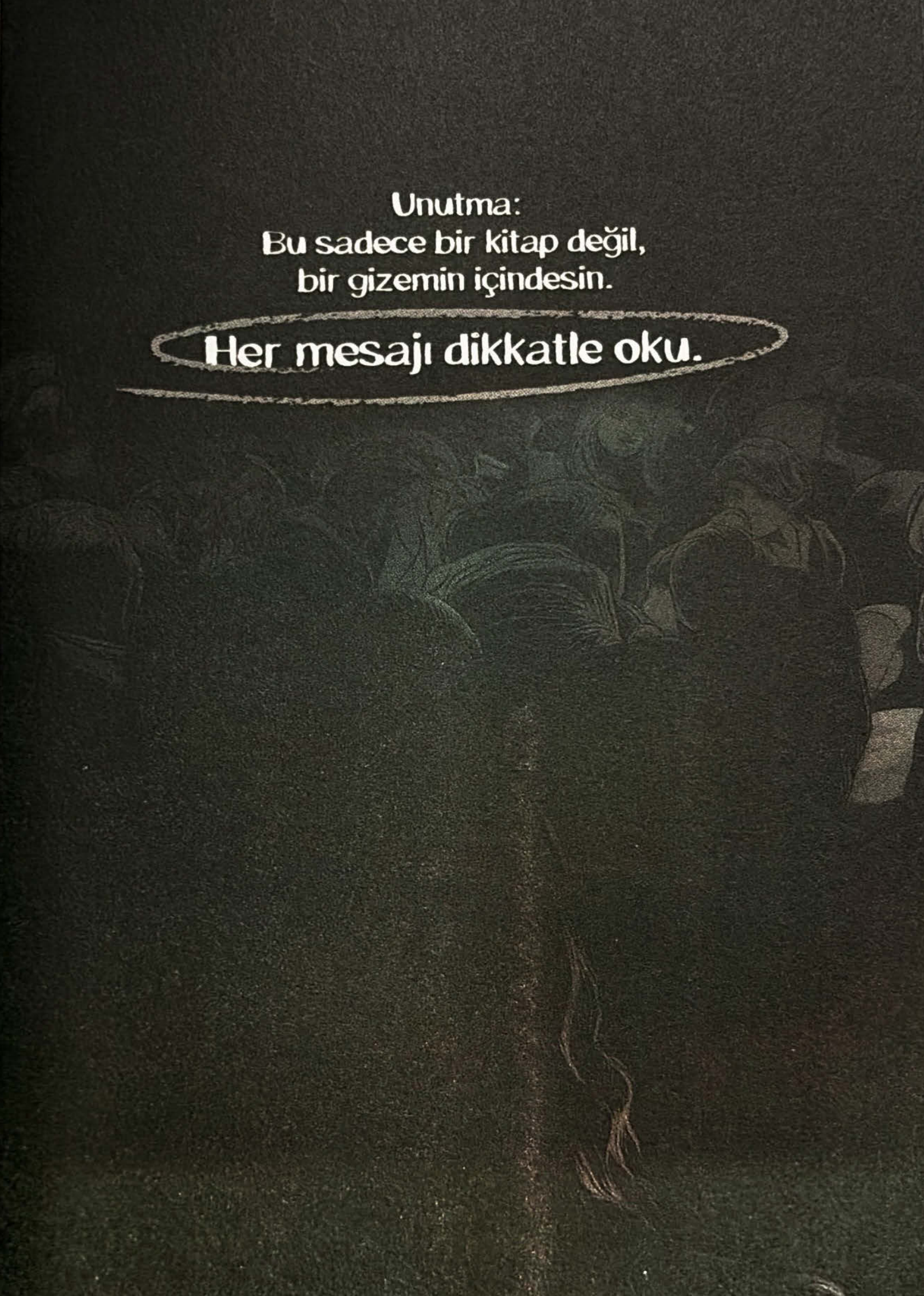
Erkekler de Yanar - Nazan Öncel

Sen Orada Yoksun - Göksel

Sevgili okurum,

Öncelikle şunu bilmeni isterim ki okuduğun bu kurgu, normal bir roman değil; karakterleri, mesajlaşmaları okuyarak tanıyacak ve her mesajda bir gizemi çözmeye çalışacaksın. İşini kolaylaştırmak için araya geçmişten sahneler ve roman formatında bir şeyler koydum.

Sen, şu anda hiç tanımadığın birinin telefonunu aldın ve mesajlar uygulamasına girdin. Her şey böyle başlayacak, yavaş yavaş karakterleri ve yaşanan olayları anlamaya başlayacaksın. Karakterleri benimseyerek neyi neden yaptığını öğreneceksin. Bakalım olaylar beklediğin gibi gidecek mi?

Unutma:
Bu sadece bir kitap değil,
bir gizemin içindesin.
Her mesajı dikkatle oku.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Bugün neden ağlıyordun?

Bugün ağlamadım? ✓✓

Bugün ağladın.

Kimsin? ✓✓

Bugün neden ağladın?

Bu çok rahatsız edici. Kimsin?
Bomboş bir profil! ✓✓

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

İnsanlar profillerini düzenlerken özgürdür. Ben de ruhum gibi boş bir profil oluşturdum, içini dolduracak bir benlik bulamadım.

Hahaha, güzel.
Okuduğun kitapları azalt bence.
Böyle erkekler çekici değil artık,
aksine komik.

Erkek olduğumu nereden çıkardın?

Kız mısın?

Belki de.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Kızlardan hoşlanmıyorum, yanlış kişiye mesaj attın.

Olayın aşkla bir ilgisi yok, konuyu başka yere çekme.

Şimdi de beni mi azarlıyorsun?

Seni bu hayatta azarlayacak son insanım.

Beni bu hayatta azarlayabilecek bir insan yok.

Biraz narsistsin galiba?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Çok biliyorsun ya! Bunu da söyle, sence narsist miyim?

Bence sen çok sevilen bir kızsın.

Sosyal medyada popülerim diye böyle düşünmen, doğru tespit yapamadığını gösterdi bile.

Sosyal medyadan bahsetmemiştim ki.

Neyden bahsettin?

Şu an elindeki telefonu sana kim aldı?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Annemin hediyesi.

O zaman düşün, sevilmeyen birine hediye alınır mı?

Sevgi maddi şeylerle ölçülmez User.

Herkesin sevgisini gösterme şekli farklıdır Linda. Nasıl sevildiğini hissedersen öyle seversin.

Offf, kafa açmaya başladın. Kimsin? Ve beni neden izliyorsun?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Bu ağladığını kabul ettiğin anlamına mı geliyor?

Bu kız olduğun anlamına mı geliyor User?

Hayır. Ama bu senin tuvalete gidip gizli gizli ağladığın anlamına geliyor.

Bizim okuldasın değil mi?

Belki.

Kaçıncı sınıfsın?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Neden ağladın?

Aynı şeyleri tekrarlaman sinirimi bozuyor. Senin gibi kim olduğunu bilmediğim birine neden anlatayım ki? Belki Gizem'sin?

Gizem'den o kadar nefret ediyorsun ki şu an benim bir saniye bile o olduğumu düşünseydin asla bu riski almazdın.

Beni fazlasıyla tanıyorsun. Bak bu çok rahatsız edici!

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Oysaki sen hep birilerinin seni görmesini istemiştin, gerçek seni.

Bak kim olduğunu söyle. Yoksa seni engelleyeceğim.

Bir şartla. Bugün neden ağladığını söyleyeceksin bana.

Sana neden güveneyim ki?

Bana güvenme zaten. Sadece merak ediyorum. İş anlaşması gibi düşün, birbirimizin merakını gidereceğiz.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Aslında neden ağladığımı bilmiyorum.

Neden üzüldüğümüzü çoğu zaman biliriz. Sadece bilmemezlikten gelmek daha kolaydır.

Üzülmedim. Midem bulandığı için ağladım.

Miden bulandığında hep böyle ağlar mısın?

Bu durum garip değil mi?

Aslında değil. Anladım.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Şimdi sıra sende. Kimsin?

Kandırdım seni.
Herkese hemen güvenme :)

Bu profili engellediniz.

@ayisigikitap

Şirketten çıkarken amacımın ne olduğunu bilmiyordum. Sadece Linda'yı görmeliydim. Ona ihtiyacım vardı.

Linda'ya.

Kampüse girerken güvenliğe baş selamı verdim. Normalde bu tarz bir üniversiteye kartsız girmek mümkün değildi fakat önemli bir yatırımcımızın okulu olduğu için rahat bir şekilde girmemin sıkıntı oluşturacağını sanmıyordum.

Gözlerimle okulu tararken şu an nerede olabileceğini düşündüm. Gidiş saatimi özellikle onun ders arasına denk getirmiştim; molaya çıkmış olmalıydı. Muhtemelen arka bahçede arkadaşlarına homurdanıp kahve içiyordur. Beklemeyi hiç sevmezdi. Küçükken de böyleydi, ya bir şey hemen olup bitecekti ya da hiç olmayacaktı. Bir gün yanıma gelip, *bir şeyleri beklemek beynimi uyuşturuyor Ateş,* demişti.

Adımlarımı arka bahçeye doğru ilerletirken bir yandan da onun yanına gidemeyeceğimi bilerek tekrar tekrar bu kadar yol gelmeme şaşırıyordum.

Normalde asla duygusal bir adam değildim fakat konu Linda olunca işler karışıyordu.

Merdivenlerin sonuna geldiğimde bahçede onu bulmam pek de uzun sürmedi. Muhtemelen beni karanlık bir odaya koysalardı da hissederek yerini bulabilecek hâle gelmiştim. Fakat gördüğüm şey kaşlarımın çatılmasına sebep oldu. Sarı saçları yüzüne dökülmüş, kambur bir şekilde bankta oturuyordu. Sürekli titreyen dizine elini bastırarak durdurmaya çalışıyordu. Küçükken de böyle yapardı, bir şey onu ağlattığında hemen bacağını titretmeye başlardı. Bir şey onu ağlatıyordu.

Etrafındaki insanlara baktığımda tehlikeli bir durum göremedim ama kimsenin gidip yardımcı olmaması canımı sıktı. Gerçi saçları yüzünü kapattığı için ağladığı fark edilmezdi ama yine de birilerinin ona iyi davranmasını istedim.

Artık iyi davransın...

Ruhum daha da beter daralınca yumruğumu sıkarak arkamı döndüm. Yanına giderek küçükken olduğu gibi ona sarılmak ve sorun her neyse sorunu çözeceğimi söylemek istedim. Gerçi o zamanlar ben de küçüktüm ve dünyadaki birçok şey korkunç geliyordu ama onun rahatlaması için güçlü adam rolüne bürünebilirdim.

Tabii, o olaydan sonra rol yapmama gerek kalmamıştı. Acılar insanı gerçekten güçlü olmaya zorluyordu. Şu an yanına gidip ona sarılamıyorsam, bu da

aslında onun aşılması güç duvarları yüzündendi. Benim böyle davranmam gerekirken o uzak kalıyordu. Her şeyi boş verip şu an yanına gitsem muhtemelen hemen annesine haber verirlerdi. Sonrası ise çıkmaz bir kaos olurdu. Ve yaşanabilecek kaoslar Linda'yı üzerdi.

Derin bir iç çekip yürümeye başladım. Artık gerçekten dizlerim titriyordu.

Ay Işığı
KİTAPLIĞI

İKİ
GÜN
SONRA

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Sen miydin yanıma gelen?

Kim geldi yanına?

Dürüst ol ya, oyun oynama.

Hangi fakültedesin şu an?

Sen değildin yani. İyi tamam.

Neden ona sormak yerine bana sordun ki? Anlamıyorum.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Benim bir imajım var tamam mı? Deli olduğumu düşünmelerini istemem.

Sen insanların düşünceleriyle sınırlı değilsin ki Linda.

Ben insanların düşünceleriyle sınırlıyım User :) Beni nasıl görmek isterlerse öyle görürler.

Hayır. Aksine sen nasıl görünmek istersen kendini öyle gösterirsin. Bu herkes için böyledir.

Bak bu durum çok garip, tamam mı? Benden ne istiyorsun?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Senden hiçbir şey istemiyorum. Sadece nasıl olduğunu sormak istemiştim. Bu seni neden bu kadar rahatsız etti ki?

Beni rahatsız eden gizemli birinin bunu sorması, sonra da beni kandırması! ✓✓

Evet, seni kandırdım. Yoksa acını asla öğrenemezdim.

İyilik yapmak için birini hayal kırıklığına uğratmayı mı tercih edersin? Süpermiş. ✓✓

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Hayal kırıklığına neden uğradın ki?
Yeni tanıştığın birinden bir beklentin olmamalı.

Sorun da bu ya. Seninle tanışmadım.

Bugün yanına gelen kişiyi neden ben sandın?

Kaçıyorsun?

Tekrarlamamı sevmiyorsun fakat soru aynı.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Bana, *ağladın mı* diye sordu. O çocuğu birkaç kez görmüştüm. Aynı sınıftaydık, arada sohbet ediyorduk.

Peki ağladın mı?

Belki.

Neden ağladın Linda?

Kendimi değersiz hissettim.

Anlatman için seni zorlamayacağım bu kez. Ama anlatmak istersen dinlerim.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Kızlarla kafeteryada oturuyorduk, beni görmüyorlardı bile. Kendi aralarında bir şeyler konuşuyorlardı. Ben sadece orada duruyordum. Beni fark etmiyorlardı sanki.

Sohbetlerine katılmaya çalıştın mı?

Hayır, benim de orada o masada olduğumu fark etsinler istedim ama etmediler. Masadan kalkmaya karar verdiğimde ise neden kalktığımı sordular sadece. Sanki ben umurlarındaymışım gibi.

Sanki küçük bir kız çocuğuymuş gibi anlatıyorsun ama yirmi yaşındasın.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Neden değer görmediğin bir yerden hemen ayrılmak veya durumu konuşarak çözmek yerine bekledin ki? Anlamıyorum seni.

Çünkü durumu anlatsam anlamayacaklar.

Denemedin ki anlatmayı.

Hep öyle olur. Hep *abartıyorsun* derler.

Tut ki öyle olmadı ve sorun bir anda çözüldü?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

O da bir ihtimal tabii.

Hadi bir iddiaya girelim.

Ne üzerine?

Yarın kızlarla tekrar oturduğunda
dün hissettiklerini anlatacaksın.
Eğer senin dediğin gibi olursa sana
bir daha asla akıl vermeyeceğim.
Ama benim dediğim gibi olursa en
sevdiğin çikolata benden.

Neden böyle bir şey yapıyorsun ki?
Anlamıyorum.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Güzel kızlar üzülmemeli.

Saçmalık...
Ağladığımı söylemem ama.

Tamam anlaştık. En sevdiğin
çikolata ne?

Hayret. Düşündüğüm kadar
ürkütücü değilsin. Bunu da
bilseydin korkmaya başlayacaktım.

Soruma cevap alamadım.

Çikolata değil, sürpriz
yumurta isterim.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

O da çikolata sayılır.

Bana nasıl vereceksin? Malum kimliğin gizli ama bir kereye mahsus görmemiş gibi yapabilirim gerçekten.

Bak şimdiden arkadaşlarının seni anlayacaklarına eminsin.

Hayır, sadece önceden her iki senaryo için de kendimi hazırlıyorum.

Derslikte herhangi bir sıraya bırakırım.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Yarın hangi dersim olduğunu biliyor musun?

Küçük bir üniversitedeyiz Linda. Çoğu kişinin hangi dersinin ne zaman olduğunu biliyoruz. Hele de bu kadar az fakülte ve bölüm varken...

İnanayım mı?

Sen bilirsin.

İyi bakalım. Yarın derse girmeden kızlarla konuşacağım. Durumu haber veririm.

USER4646 ile Sohbet

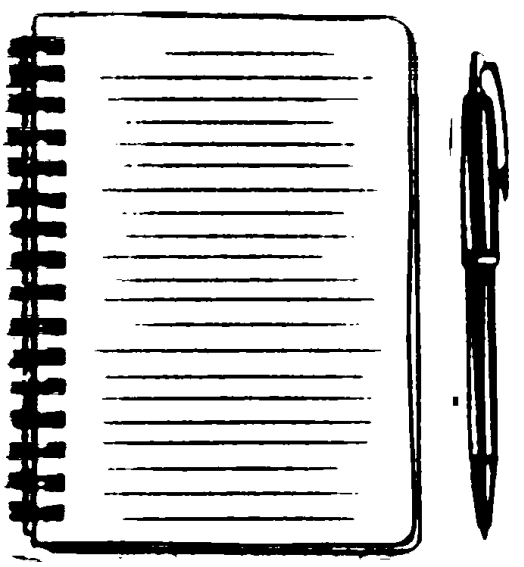
çevrim içi

Anlaştık.

Anlaştık User.

NOTLAR UYGULAMASI

Ay Işığı
KİTAPLIĞI

Bugün en sevdiği masalı okudum ona. Sanki artık bana kızmıyor gibi. Normalde hava hep yağmurlu olurdu, duramazdım orada. Bugün masal anlatmaya başladığım an yağmur durdu. İlahi bir güç gibi... Çok mutlu oldum. 09.01

Toprak kurumuş. İtalya'ya gitmesi hiç iyi olmadı. 09.02

Oradaydım. 09.03

Bugün mezarlığa gittim. 09.10

Bugün yine mezarlığa gittim, karşılaşacağız diye ödüm koptu. 09.11

Bu ay yine günahımla yüzleştim. En sevdiği oyuncaktan aldım. Umarım ailesi fark etmez. Umarım çocuklar yine çalmazlar. 09.12

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Kızlar özür dilediler! Böyle olacağını bilseydim hiç tripe girmezdim. Şimdi sınıfa giriyorum. 15.00 dersine kadar sürpriz yumurtamı istiyorum.

Tamamdır, şimdiki dersin kaçta bitecek?

12.30'da.

Anlaştık.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Saat 14.45

Getirmedin sürpriz yumurtamı, yalancının tekisin.

Getirdim.

Hayır getirmedin?

Sınıfta değilsin ki. Şu an nereden bileceksin?

Saatlerdir seni bekliyorum sınıfta.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Tamam ama şu an sınıfta değilsin ve sürpriz yumurtan en önde.

Gerçekten getirmişsin! İnanmıyorum. Seni kaçırmayayım diye kaç saattir boş sınıfta oturuyorum. İki saniye lavaboya gittim ya! Koridor da bomboştu, hayalet misin sen? Ay yoksa sonunda delirdim mi?

Delirmedin. Sadece beni tuzağa düşürmen hoşuma gitmedi.

Ne tuzağı, abart istersen.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Sanırım insanlar rahatsızlıklarını anlattığında *abart* diyen kişi sensin. Bu yüzden derdini başkalarına anlattığında senin gibi tepki vereceklerini düşünüyorsun.

Hey, özür dilerim ama gerçekten düşündüğün gibi biri değilim. Sadece bu konu neden bu kadar büyüdü anlamadım.

Ben seni anladım Linda.

@ayisigikitap

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ne yapıyorsun?

Trip atman sonunda bitti mi bayım?

Bayım?

Erkeksin. Gizemli olmak bu kadar da abartmanı gerektirmez, buna eminim.

Nasıl eminsin?

Çünkü erkeksin.

Öyleyim ama emin olamazsın ki.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Ateş ve Linda mesajlaşıyor...

Çevrim içisin. Kiminle mesajlaşıyorsun?

Seni ne ilgilendirir Ateş?

Beni seninle ilgili her şey ilgilendirir Linda.

Ateş, bak bana yazman bile fazlasıyla mantıksız. Baban bu mesajlardan birini bile okusa yanlış anlayacak ve başımız belaya girecek.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Yanlış anlaşılacak bir şey yok. Sana âşığım ve bu bitmeyecek.

Ama ben sana âşık değilim.

Çünkü korkuyorsun. Beni gördüğünde göz teması bile kurmuyorsun. Yanlış seni bu kadar mı korkutuyor Linda?

Sen de farkındasın yanlışın. Hem şu an başkasıyla konuşuyorum.

Sen her zaman birileriyle konuşuyorsun. Hepsi gelip geçici elemanlar. Seninle bir ilişkimiz olmadığı için onlara bir şey yapmıyorum ama bu durum hoşuma gitmiyor.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Bu durum seni ilgilendirmez diyorum ya.

Kiminle konuşuyorsun?

Cevabım aynı.

Sana zarar verecek biri mi öğrenmem lazım. Yoksa uyuyamam.

Beni korumakla yükümlü falan değilsin Ateş. Saçma bir içgüdü beslemişsin içinde.

Bunu ben beslemedim ki. Bu seni gördüğümde içimde belirdi.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Böyle söyleme, bu yanlış tamam mı? Yazma bana!

Öyle olsun prenses. Sırf şu an paniklemeye başladığın için gidiyorum ama bu konu burada kapanmadı.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Cevap vermedin.

Saçma olmaya başladı artık bu gizemli tavır! Birbirimizi ya tanıyalım ya da konuşmayı bitirelim.

Ya da sadece dertleşelim.

Neden seninle dertleşeyim ki?

Anlatmak insanı rahatlatır. Hem de tanımadığı birine.

Neden sana anlatayım ki? Yazdıklarımı ya birine anlatırsan?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ben de anlatacağım. Her şey karşılıklı.

Her şey karşılıklı değil. Seni tanımıyorum. Tanımadığım birine dair bir koz, kumardaki etkisiz kart gibidir. Rakibimin eline göre ya zararsız çıkarım ya da elimdeki her şey gider.

Bu senin tercihin. İster hile yap yalan söyle istersen hamle yap. Kumara benzetmen mantıklı, zeki bir kızsın.

Ya sen de bana yalan söylersen.

Bilemezsin :)

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Niye kendimi böyle bir şeyin içine sokayım.

Sürekli benzer sorular. Şimdiden kendini ikna etmeye çalışıyorsun. Kabul et hoşuna gitti.

Hoşuma giden bir şeyler yok maalesef.

Bulalım o zaman :)

Gülen yüz atman sinir bozucu.

Ahahahah...

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Bana resmen orta yaşlı adam kahkahası attın.

Orta yaşlı adam kahkahası diye bir şey mi var?

Evet var. Az önce onu yaptın.

Neyse gitmem gerekiyor Linda.

Nereye?

Annem rahatsız, son günlerde hastalığı iyice arttı. Hastaneye yatışı verildi. Onun yanına gideceğim.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Geçmiş olsun. Seni tutmak istemem ama hastalığı ney?

Solunum yollarıyla ilgili bir problem.
Çok uzun, şu an anlatamam.

Tamam. Tekrar geçmiş olsun.

:)

@ayisigikitap

USER4646 ile Sohbet

çevrim dışı

Annen nasıl?

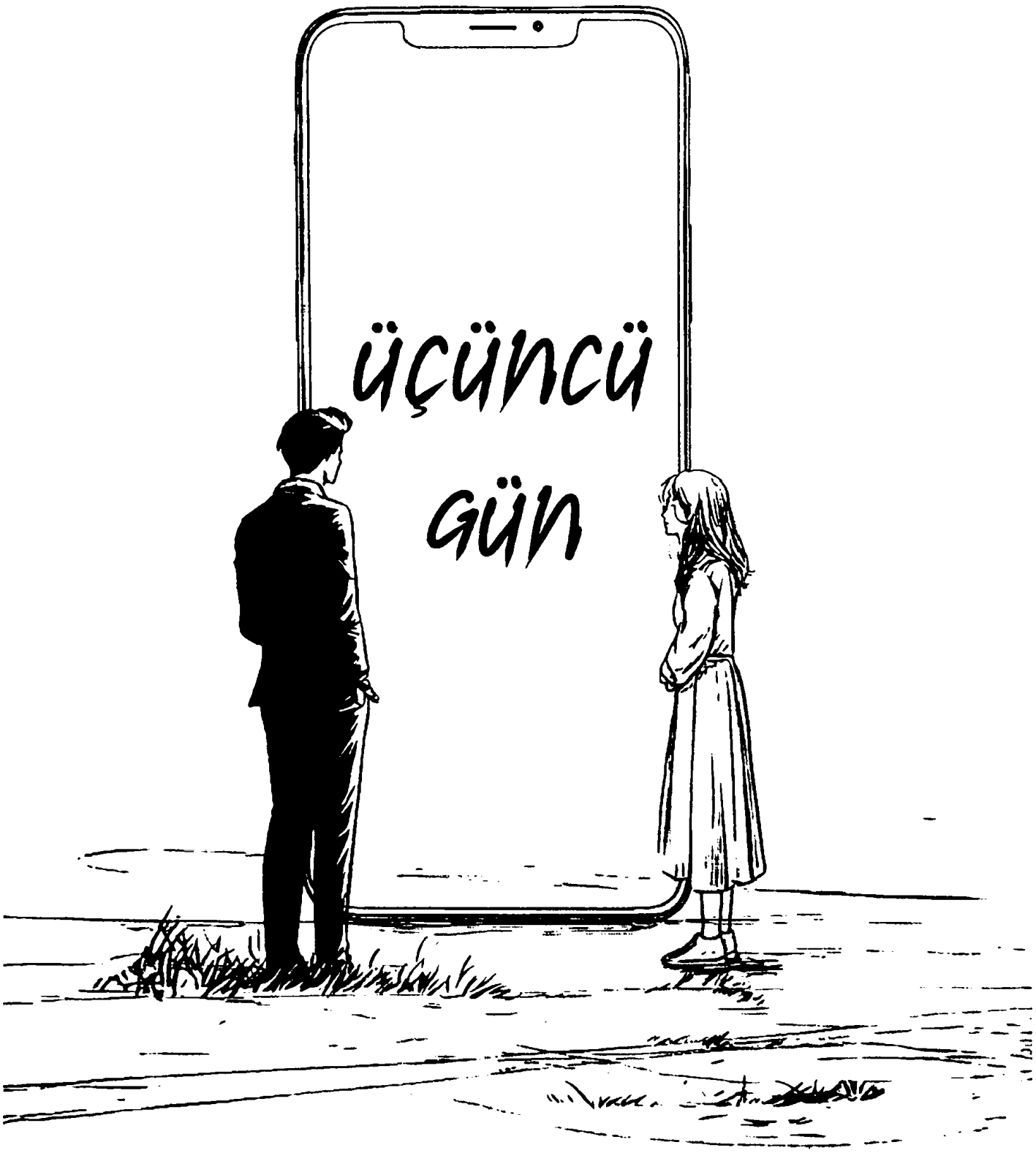

ikinci
gün

USER4646 ile Sohbet

çevrim dışı

Heyy!

üçüncü
gün

USER4646 ile Sohbet

çevrim dışı

Endişelenmeye başlıyorum. İyi misin?

Saat 00.00

çevrim içi

İyiyim. Annem vefat etti.

Ne?!

İyi misin?

Neredesin?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Yanına geleyim.

Yanıma gelmene gerek yok. Zaten
bir sürü kişi vardı annemlerde.

Ayrı mı yaşıyorsunuz?

Ay çok çok özür dilerim,
ben ne soruyorum ya.
Senin için ne yapabilirim?

Konuşabiliriz.
Bu bile iyi geliyor şu an.

Çok üzüldüm gerçekten.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Emin ol ben de.

O bahsettiğin solunum problemi yüzünden mi vefat etti?

Evet. Açık konuşmak gerekirse bu kadar ciddi bir şey olduğunu düşünmemiştim.

Soru sorup seni darlamak istemiyorum. Eminim ki bugün herkes sormuştur. Sadece çok üzüldüğümü bil.

Teşekkür ederim Linda. Başım çok ağrıyor. Mesaj yazarken güçlük çekiyorum.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Sesli konuşabiliriz?

Biraz uyusam iyi olacak.

Tamam, uyanınca haber ver.

BABAM ile Sohbet

çevrim içi

Yarın akşam davet var. O çocukla yan yana geldiğinizi duymayayım. Onun ailesi hakkında hiçbir şey duymak istemiyorum.

Gelmiyoruz zaten baba.

Linda lafımı tekrarlatma.

Tamam.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Günaydın.

Günaydın. Sorum ahmakça olacak ama nasıl hissediyorsun?

Sorun ahmakça değil. Alışacağım.

Buna alışmak zorunda kalman hiç adil değil.

Hayat zaten adaletsizlikler üzerine kurulu bir yer Linda. Elimden bir şey gelmiyor.

Benim de...

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Sen ne yapıyorsun?

Alışverişteyim. Akşam davet var, kıyafet arıyorum. Açıkçası bunu söylerken kendimi kötü hissettim, özür dilerim. Annenin vefatını umursamadığımı düşünmeni istemem.

Seninle yüz yüze tanışmıyoruz. Bana karşı bir sorumluluğun yok, özür dilemeyi bırak.

Ne daveti?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Şirketlerin sahipleri veya çocuklarının gittiği boy gösterme etkinliklerinden biri. Orada şirketi temsilen varlığımızı gösteririz.

Sıkıcı olmalı.

Sıkıcı değil, sahte. Yalan gülümsemeler, sarılmalar... Sanki üç dakika sonra arkandan konuşmayacaklarmış gibi edilen iltifatlar. Sahtelik beni boğuyor. Onun dışında bir sorun yok açıkçası. Bu tarz davetlere katılmak için büyük emekler gerekiyor. Buna sahibim, söylenmeye hakkım yok.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Söylenmeye hakkım yok. Değişik bir bakış açısı.

Her neyse, ne anlatıyorsam öyle işte. Sen neler yapıyorsun?

İşlerimi halletmeye çalışıyorum.

Ne işi?

Ek iş gibi düşün.

Keşke izin alsaydın.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

İnsanların geçindirmesi gereken evleri var Lindacık.

Lindacık... Bu sinirli bir şey miydi?

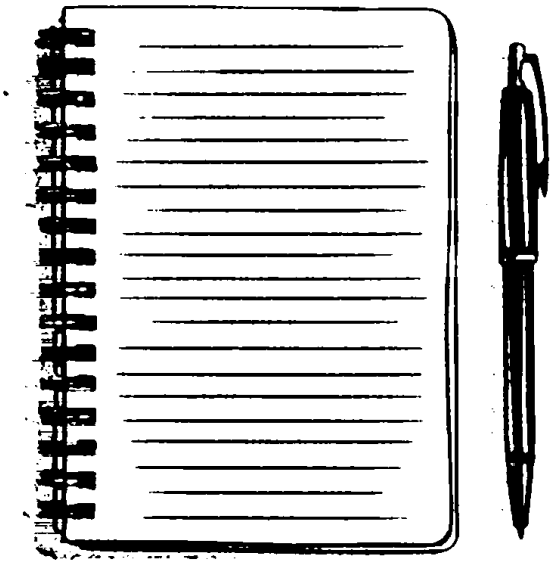
Hayır gitmem lazım. Davette iyi eğlenceler.

Kolay gelsin.

Teşekkürler.

@ayisigikitap

NOTLAR UYGULAMASI

User beni anlıyor. Sanki beni tanıyor gibi.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Ulan hayırsız köpek, tamam Londra'da biraz *partileyeceğim yazma* dedim de... Ben yazma dedim diye sen niye yazmıyorsun? Ne biçim insansın sen, yazıklar olsun! Bir kere insan hâlimi hatırımı sorar. Ya ölseydim?

Londra'da en zengin iş adamlarının çocuklarının girebildiği partiye gidiyorsun. Öleceksin bir de. Öyle mi? Azrail gelse, *çok güzelim nolur şu an değil parti çıkışı gelin*, dersin.

Ay ruh hastası! Parti çıkışı gelecekse hiç gelmesin.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Şov yapma bana. Aklına bile gelmedim, bu akşam parti var diye yazıyorsun.

Yazıklar olsun. Maskaram bu kadar pahalı olmasaydı yemin ederim ağlardım.

Bilmen gereken bazı şeyler oldu.

Normaldir. Bir gün ortadan kaybolduğumda neler oluyor! Şimdi neler olmuştur kim bilir?

Akşam için maniküre gideceğim. Orada konuşalım mı?

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Aşkım hiç vaktim yok. Uçaktan yeni indim. Şirkette işler birikmiş, oraya geçeceğim. Yazsan olur mu?

Hangisinden başlasam bilemedim.

En heyecanlısından.

Tamammm... Kim olduğunu bilmediğim biriyle mesajlaşıyorum.

Anlamadım?

Basbayaa, biriyle konuşuyorum ama kim olduğunu bilmiyorum.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Ay kızım! Hem çok heyecanlı hem çok ürkütücü. Aynı romanlardaki gibi.

O da aynı öyle konuşuyor zaten. Böyle çokbilmiş tavırlar falan.

Eee Ateş'e ne oldu?

Ateş'le aramızda bir şey yoktu ki Maya.

Senin yüzünden yoktu kızım. Çocuk sana tapıyor.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Şöyle kelimeler kullanma lütfen. Onunla aramızda hiçbir zaman bir şey olamaz. Ailelerimizin durumunu biliyorsun zaten. Hem bu gizemli çocukla da aramızda aşk gibi bir şey yok aslında.

Nasıl yok kızım? E ne konuşuyorsunuz o zaman?

Dertlerimizi.

Ne?

Baya baya dertlerimizi. O soruyor ben anlatıyorum.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Nasıl yani? Tanımadığın birine
sadece dertlerini mi anlatıyorsun?
Kızım rakip şirketten falan olmasın.

Yok öyle bir şey değil bu.

Yine de ürkütücü, dikkat et lütfen.

Tamam kuzum. Akşam görüşürüz.

Bye.

Üzerimde kırmızı, dar bir elbise vardı. Sarı saçlarım omuzlarımdan bukleler hâlinde dökülüyordu. Mütevazı olamayacağım, çok güzel oldum ama işte olmak istediğim yerde hayal kırıklığı içerisindeydim. Gerçi nerede olmak istediğimi de bilmiyordum. Son zamanlarda kafam iyice karışmaya başlamıştı. Bilinmeyen numaradan aldığım mesajlar, sanki benim ruhumun içini biliyordu. Hayatım boyunca hep görülmediğimi hissettim desem yalan söylerim.

Ateş, ben daha küçükken de hayatımdaydı, ne zaman canım yansa yanıma gelip sorunu çözerdi. Hem de o küçücük yaşına rağmen. Sonra ben bir hata yaptım ve bu herkesin hayatına mal oldu. Bu düşündüklerim bile bencillik sanki. Benim kendimi düşünmeye ne hakkım ne de yüzüm vardı. Herkesin hayatını mahvetmiştim. Ama olur ya işte çocukluğumu özlüyorum. Herkesin benden nefret ettiği hâlimi değil de beni önemsedikleri hâlimi. Bol kahkaha ve sahte dostluklarla dolu, sahte bir profil yarattım kendime. Hatta herkes bana imrendi. Bense

çocukluğumda Havva, Ateş ve benim gülüştüğümüz o fotoğraftaki hâlimize.

Gözlerimin dolduğunu hissedince hemen derin bir nefes aldım ve davet verilen salona girdim. Şirketi temsilen buradaydım ama yıllar önce aklanmasaydım acaba beni bu salonun önünden geçirirler miydi?

Kafamdaki sesler hiç susmuyordu, hafifçe mırıldanarak salona girdim. Neredeyse kırk kişilik bir kalabalık vardı. Dev ve oldukça şatafatlı bir ortamdı. Elinde tepsi taşıyan garsonlardan birinden bir kadeh kırmızı şarap alıp kokteyl masasına geçtim. O sırada bakışlarım Ateş'le buluştu. Çapraz masamda çok büyük bir yatırımcıyla konuşuyordu ama gözleri bendeydi. İrkilerek gözlerimi hızla o masadan çektim.

Herkes oldukça kısık sesle, bardaklarından küçük yudumlar alarak konuşuyordu. Sanki her şeyin fazlası ayıptı. Biri bardağı kafasına dikse ayıplayarak bakacaklar gibiydi; sakin ama bir o kadar da gergin bir atmosferi vardı ortamın. Derin bir nefes alarak bardağı kafama diktim ve geldiğim gibi salondan çıktım.

Bu sahteliklerin içinde Ateş'i görmek ruhumu daraltıyordu, sıkışmış hissediyordum. Ailemi temsil etmek için etrafa gülücükler saçıp işlerinde ne kadar da başarılı olduklarını vurgulamak, hiç içimden gelmiyordu.

Zihnimin içinde tüm bunlarla cebelleşirken asansöre kadar gelmiştim, düğmesine basıp beklemeye

başladım. O sırada bildirim sesi gelen telefonuma bakışlarımı çevirdim. Bildirime baktığımda mesajın User'dan olduğunu gördüm.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Davete gittin mi?

Geri dönüyorum. Salonda birkaç dakika kaldım, ardından hemen döndüm. Yeterli.

Neden? Kalabalık ortamlar seni geriyor mu?

Abartma istersen! Hem ne alaka?

Öylesine sordum. Neden kızıyorsun ki?

Kızmadım.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ne yaptın?

Alakasını sordum sadece. Beni neden sıkıştırıyorsun ve ben neden adını bile bilmediğim birine açıklama yapmak zorundayım ki!

Değilsin.

Özür dilerim.

Önemli değil Linda. Dikkatli git.
Konuşmak istersen buradayım.

Biliyorum. Bu bana saçma bir güven veriyor.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ahahah... Sevindim.

Yine o kahkaha.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Bu akşam çok güzeldin. Gerçi güzelsin demek hoş değil. Güzellik geçicidir Linda ama senin bir ışığın var. Resmen parlıyorsun. Salona geldiğinde varlığını tüm hücrelerimde hissettim. Başımı hangi yöne çevireceğimi, nerede olduğunu hiç görmesem bile ruhum sanki biliyor. Ruhum seni tanıyor.

Şunu yapmayı ne zaman bırakacaksın Ateş!

Yanımdan geçerken nefesini tutmadığında.

Yanından geçerken nefesimi tutmuyorum. Ki zaten bizim yan yana bile gelmememiz gerekiyor.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Kokumu almaktan korkuyorsun.

Ne alakası var?

Gözlerime bakmıyorsun, yanımda nefes bile almıyorsun. Neyden kaçıyorsun *pantera*? Aklımı kurcalıyorsun.

Gözlerine bakmayı bırak göz göze gelmemiz yasak. Çünkü babalarımız birbirini öldürmek üzereyken bizim sohbet etmemiz tam bir fiyasko olurdu. Böyle bir rezaletin önüne geçebilecek kadar iradeli olduğum için mi beni suçlayacaksın?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

İrade? Lise sonda pek de iradeli bir kız değilmişsin sanırım?

Anlamadım?

Maya diyorum. Sen lise sondayken kulağıma bir şeyler fısıldamıştı.

Ne saçmalıyorsun?

Kokum gibi?

Kokun gibi mi? Neyi sorguluyorsun? Hiçbir şey anlamıyorum.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Kokum günah gibiymiş.

Ateş çevrim dışı...

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Acil bak buraya!

Ne oldu Linda'm?

Kokusu günah gibi ne demek?

Hadiii!

Ne? O ne demek ya? Ateş,
Maya falan diyor bana.

Kanka anlatırım ama hâlâ kankam
olur musun bilmiyorum.

Konuş artık.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Kanka lise sondayken senin Ateş'ten hoşlandığını düşünmüştüm bir anlık gafletle.

Nasıl böyle bir şey düşündün zekâ küpüm?

Çocuğun kokusuna *günah gibi* dedin. Daha ne olsun!

Aklımı kaçıracağım ya. Ben Ateş için öyle bir şey demedim.

Hayır balım. Sen Ateş için öyle bir şey dedin. Sadece o kokunun Ateş'e ait olduğunu bilseydin demezdin.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Kaç yıl önceki olay için kafamı karıştırıyorsun.

Bak anlatıyorum. Sen lisedeyken bizim mezuniyet balomuza gelmiştin. Hatırlıyor musun? Sen de Ateş tam arkandan geçtikten bir saniye sonra, *günah gibi bir koku aldım muazzam*, dedin. Ben de düşmanını sevdiğini, bu çocuktan hoşlandığını sandım. Davetin sonunda arkadaşıma yardımcı olmak maksadıyla yanına gittim ve bunu Ateş'e söyledim. O da domuz suratıyla *tamam* deyip gitti. Senin aslında ondan hoşlanmadığını çok sonra anladım ama iş işten geçmişti. Ateş de söylemeyince konunun kapandığını düşündüm. Ne bileyim kaç yıl sonra konuyu açacağını?

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Maya! Sence ben birinden hoşlansam bunu söyleyemeyecek bir kız mıyım? Nereden bileyim kokunun Ateş'e ait olduğunu. O an güzel gelmiştir söylemişimdir. Ne diye çocuğa yetiştiriyorsun hemen.

Kızım ne bileyim ben. Arkadaşıma iyilik yapayım dedim yaa!

Neyse cevapsız kaldı, dur.

Ay Işığı
KİTAPLIĞI

"Maya bak bir sorun olmaz değil mi baloya gelmem? Hem benim ne işim var burada üst sınıflarla ya!"

Maya gözlerini devirerek bana bıkkın bir bakış attı. "Ay kızım her şeyi dert ediyorsun ya, vallahi bıktım. Yanımızda bir kişi getirebiliyorduk, ben de seni getirdim. En yakın arkadaşımı. Ne var bunda?" dedi esefle.

Beni yanında istediğini söylese de içim rahat etmiyordu işte. "Sanki biri gelip, senin ne işin var burada, diye kızacakmış gibi hissediyorum Maya."

"O biri Ateş olmasın?" dedi sırıtarak.

Sinirle koluna vurup, "Maya!" dedim fısıldayarak. Biri duyup yanlış anlarsa olaylar bizim için dönülmez bir noktaya gelebilirdi. Zaten ailem hâlâ beni affetmiş değildi, bir de bu yanlış anlaşılma ortaya çıkarsa... Fakat benim aksime Maya çok eğleniyordu, hatta öyle keyifliydi ki kuvvetli bir kahkaha bile patlatmıştı.

"Ay ne var kızım! Sen hâlâ Ateş'in senden nefret ettiğini falan düşünüyorsun ama senin bir suçun yok. Ateş bunun farkında. Hatta polisler bile farkında. Bir

tek sen farkında değilsin," dedi üzülerek. Az önceki neşesi bir anda yok olmuştu.

Benim bir suçum vardı, bunun farkındayım. Birinin ölümüne sebep olmuştum, isteyerek veya istemeyerek. Ve bu sonuç asla değişmeyecek. Maya'nın moralini daha fazla bozmak istemeyerek suratımı düzeltmeye çalıştım. Bir kez liseden mezun olacaktı, böyle bir ortamda canını sıkmak istemiyordum.

"Tamam, hadi içeri girelim," dememle Maya olduğu yerde zıplayıp ellerini çırptı. Hayatımda gördüğüm en hayat dolu kızdı. Bukle bukle saçlarını daha da kıvırcık yapmış, bronz tenine yakışan sarı bir elbise giymişti. Tek anlamlandıramadığım o topuklu ayakkabılarla nasıl bu kadar aktif hareket edebildiğiydi, doğrusu takdire şayandı.

Salona adım attığımız an bir fotoğrafçı, Maya'nın fotoğrafını çekmek isteyince hemen kenara geçtim. Etraf mükemmel görüyordu. Öyle güzel, öyle uyumlu bir dizaynı vardı ki bu özveriden, okul yönetiminin verdiğimiz ücretlerin hakkını teslim ettiği anlaşılıyordu. Hayranlıktan ağzım açık kalmıştı.

Maya mutlulukla yanıma geldiğinde, "Kanka inşallah çok güzel çıkmışımdır ya. Bunu magazine de satarlar kesin," dedi heyecanla karışık bir gerginlikle.

"O zaten şaşmaz."

Okul olarak gittiğimiz her etkinlik magazine düşüyordu. Kullandıkları manşetler, bizim genç insanlar olduğumuzu değil de ailelerimizin bir yatırımı

olduğumuz mesajını veriyordu. Bu, bizim korkunç bir gerçeğimizdi.

"Gel şu bölüme geçelim," diyerek beni masalara doğru ilerletti. Tüm kızların saçları kusursuz gözüküyordu. Saçlarım doğuştan düz olduğu için bir işlem yaptırmamıştım ama acaba yapsa mıydım, diye düşündürdü gördüklerim.

Bu düşüncelerle ânı yaşamayı kaçırdığım sırada arkamdan geçen bir erkeğin kokusuyla gözlerimi kapattım. Hayatımda hissettiğim en can alıcı koku, tartışmasız buydu. Tam tanımlayamasam da en doğru tanım "günah" olurdu sanırım.

"Maya, arkamdan geçen çocuğun kokusu resmen günah gibiydi," dememle Maya'nın kahkaha atması bir oldu.

Şok içinde ona bakarken aynı zamanda da arkamı dönüp kokunun sahibini görmek istedim ama Maya'yı arkadaşlarının yanında küçük düşürmem uygun olmazdı. Ya ben gittikten sonra, *yanında getirdiğin küçük kız aval aval erkeklere bakıyordu,* derlerse. Bu utançla yaşayamazdım ve böyle hareketlerin normal görüldüğü şekilde yetişmemiştim.

Kendime hâkim olmaya çalışırken koku da kokunun sahibi de uzaklaşmıştı yanımdan. Silkelenip kendime gelmek için derin bir nefes almamla partinin başlaması bir oldu.

NOTLAR UYGULAMASI

Kaydırağın kurulumunu yapan adamın bugün mahkemesi var. Kendimi hiç affetmeyeceğim. Benim de suçum var.

Linda evine gittikten sonra davette sayılı insan kalmıştı. Bunlardan ikisi de Ateş ve Maya idi. Maya, arkadaşı için bir şeyler yapmak istiyordu, onun Ateş'ten hoşlandığını düşünüyordu. Son zamanlarda okuduğu kitaplardan birinde *enemies to lovers* tabirine rastlamıştı. Maya'ya göre, Ateş ve Linda'nın sonu da öyle olacaktı. Şu an Ateş'in ondan nefret ettiğini düşünen Linda'ya aşk vuracaktı. Ki ona göre nefret etme gibi bir durum yoktu. Ateş bütün gece Linda'ya kaçamak bakışlar atmıştı. Onların küçükken yakın arkadaş olduğunu biliyordu ama bu bakış farklıydı, sanki âşık gibiydi.

Maya derin bir nefes alıp konuşmak için Ateş'in yanına gitti. Bu büyük cesaretti çünkü kızlar genelde onunla konuşmaya çekinirlerdi. Hatta şimdiden şaşkınlıkla üzerine dönen birkaç çift göz görmüştü.

"Ateş, konuşmamız lazım," dedi Maya tek nefeste. Hemen söylemezse cesaretini kaybedebilirdi. Bu

çocuğun çok karanlık bir tarafı vardı. İnsanlar ondan çekiniyorlardı ama bunun nedenini kimse bilmiyordu. Bugüne kadar tek bir kişiye bile kötü davrandığını görmemiştim. Hatta Linda'ya göre Ateş, dünyanın en merhametli, en iyi insanıydı çocukken. Kardeşini kaybettikten sonra böyle olduğunu söylemişti.

"Sebep?"

"Linda hakkında," dediği an Ateş'in havaya kalkan tek kaşı indi. Çok küçük ama Ateş için çok büyük bir tepkiydi. Bu durum Maya'yı daha da keyiflendirmişti. Onun bu hareketi düşüncelerinde haklı olduğunu gösteriyordu.

"Bir sorun mu var Maya?" dedi tekdüze bir sesle.

Maya o an Ateş'in sesindeki soğukluğu hissetmişti. Oysa bu soğuk duruşun aksine Ateş'in içinde fırtınalar kopmaya başlamıştı. *Linda bu gece buradaydı, acaba biri bir şey mi dedi*, diye düşündü.

Saçma bir tepki vermemek için kendini sıkan Ateş, Maya'nın söyleyip söylememekte kararsız yüz ifadesiyle daha da gerilmişti. Bir tepki verse ve birileri hislerini öğrense Linda daha da zor duruma girerdi. Herkes daha çok üzerine gelir, onu daha çok üzerlerdi.

"Ateş, Linda sen onun arkasından geçerken, *kokusu günah gibi* dedi. Bilmen gerektiğini düşündüğüm için sana söylüyorum," dedi.

Ateş bunu duyduğu an hem çok rahatlamış hem de keyiflenmişti. Maya o an fark etmemişti ama

Ateş'in omuzları düşmüştü rahatladığı için. Surat ifadesini gevşek bir sırıtmaya çevirmemek için direnen Ateş sadece, "Tamam," demekle yetindi o an.

Maya, ondan böyle bir tepki beklemiyordu, hayal kırıklığına uğramıştı. Ateş bu kadar duygusuz olmazdı. Öfkeyle kendisine bakan Maya'nın daha fazla bir şey demeyeceğini anlayınca arkasını döndüğü gibi gülümsemesini serbest bıraktı Ateş. O parfümü kullanmaya devam edecekti.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Maya'yla konuştum, kokunun sana ait olduğunu bilmiyordum.

Ben de bu kadar erken nereye gittiğini düşünmüştüm.

Yıllar önceki bir olayı hatırlamakta bile zorlandım.

Ama ben hiç zorlanmadım biliyor musun? Parfümüm hâlâ aynı.

Şu an bu konuşma saçma yerlere gidiyor. Sana zaten farklı biriyle sohbet ettiğimi söylemiştim.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Ama kim olduğunu söylememiştin.

Zorunda mıyım?

Tabii ki değilsin. Hiçbir şey için zorunda değilsin Linda. Ama içimdeki bir dürtü telefonunu hackleyip kim olduğunu öğrenmem gerektiğini söylüyor.

Bunu yapabilir misin?

Senin için her şeyi yapabilirim.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Hayır onu demiyorum. Hesap hackleyip kim olduğunu bulabilir misin?

Bu ne için Linda?

Lanet girsin! Konuştuğun kişinin kim olduğunu bilmiyor musun?

Tabii ki biliyorum. Senin ne kadar ileri gidebileceğini denedim.

Sen tam bir kurnaz pantersin ama içime sinmedi.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Panter?

Simsiyah bir panteri anımsatıyorsun bana.

Saçmalamaya başladın. Gidiyorum.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Sence ben hangi hayvanım?

Bence sen bir pantersin.

Anlamadım?

Neyini anlamadın?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Ya da bir dakika! Ateş dur!

Hay hay, emret komutan.

Çevrim içiydin.

Neden bir anda kaçtığını anlamaya çalışıyordum.

Bugün davette moralin çok bozuktu. Son zamanlarda bir şey mi yaşadın?

Sen de beni mi izliyorsun?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Soruma cevap verir misin?

Bir şey yaşamadım.
Klasik sıkıcı davetler. Beni
önemsemen hoşuma gitti.

Önemsemiyorum. İnsanlık ettim.

Bu dünyadaki en sevdiğim insan
bana insanlık etmiş. Bu gece rahat
bir uyku çekeceğim desene.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Nereye gittin?

Buradayım.

Nasılsın? Davet nasıl geçti?

Güzel.

Bir sorun mu var?

Hayır. Hadi bana biraz kendinden bahset.

Ne anlatacağımı bilmiyorum açıkçası.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

O zaman yalan söyle.

Hımmm... Yirmi sekiz yaşında genç bir kadınım.

Bak çok kolay söyledin. Demek ki sen bir yalancısın User.

Bu biraz kaba oldu.

Gerçekler her zaman biraz kabadır.

Bir problem mi var? Gerçekten soruyorum.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Tanımadığım biri için oldukça kibar davranıyordum oysaki. Bu soruyu ikinci kez duymayı hak ettiğimi düşünmüyorum.

Belki de tanıyorsundur.

Belkiler saçmalık. Tanıyor muyum?

Sanırım bu cevap da biraz saçma, küçük panterim.

Panter demen hoşuma gitmedi. Neden bir anda öyle dedin?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Bir anda demedim ki. Hangi hayvanım diye sordun, ben de cevap verdim. Sonra da sana öyle hitap ettim.

Mantıklı olman sinirimi bozuyor.

Sanırım ben sinirini bozuyorum.

Belki de.

Ahahahh :) İnsan sinir olduğu şeye dönüşmeye mahkumdur belki de küçük pantera.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Kafam çok karışık.

Niye küçük panterim?

Dalga mı geçiyorsun benimle?

Anlamadım.

Şaka mısın? Panterim ne demek?

Kızım küçükken hep öyle derdik ya sana, hatırlamıyor musun? Sen iyi misin?

Değilim sanırım. Biraz dinlensem iyi olacak.

MAYA ile Sohbet

çevrim içi

Tamam haber ver.

@ayisigikitap

NOTLAR UYGULAMASI

Panterleri seviyorsun Linda, bunu sakın unutma... Gerçi en sevdiklerini bile unuttuysan... Her şeyden ziyade çocukluğunu unuttuysan bence sen artık yoksun. Ben artık yokum... *Maya Angelou*, okuduğum bir kitabında, *Geçmişimizden öğrendiklerimiz bugünkü kimliğimizi şekillendirir*, diyordu. Ben geçmişimde öğrendiğim şeyleri bile hatırlamıyordum. Bugün ben kimdim ki?

PANTHER
POWER
PANTH
POWE

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Nerelerdesin, sesin çıkmıyor.

Hastanedeyim.

Neden? Ne oldu? İyi misin?

Sabah uyandığımda midem çok kötüydü. Daha sonra da panikatak geçirdim.

Miden kötü olduğu için mi?
Anlayamadım.

Sabah gözümü mide bulantısı ve karın ağrısıyla açtım.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ağrı çok şiddetli olduğu için hastaneye gittik ama ağrı geçse de vücudumdaki stres kaldı. Çok paniklediğim için bir atak geçirdim.

Panikatağının olduğunu bilmiyordum.

Ben de hayatımın bir bölümüne kadar bilmiyordum.

Şu an nasılsın?

Hâlâ huzursuz hissediyorum.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Tek başına mısın?

Evet.

Ailen nerede?

İçerideler.

Tek başına kalmaman gerekiyor.
Bunu bilmen lazım.

Bunu ben biliyorum fakat
sen nereden biliyorsun?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Lisedeyken psikolojiye meraklı olan
o çocuklardandım.

Merakın sağlammış, hâlâ bir
şeyler hatırladığına göre.

İlgimi çeken şeyleri unutmam Linda
:)

Biraz uyuyacağım.

Dulces sueños mi pegueña pantera[1]

:)

[1] İspanyolca: *Tatlı rüyalar küçük panterim.*

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

O gün akşam saatlerinde Linda, Ateş'e yazar.

Bunlar ne?

Aldın mı hediyemi?

Bir sürü sürpriz yumurta?

Evet.

Koli koli sürpriz yumurta.

Evet.

Sebebi neydi peki?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Rahatsızlandığını duydum. Sebebini direkt sorsam tersleyecektin fakat şimdi kendini mahcup hissedip açıklayacaksın bana.

Bu bir manipülasyon.

Sana kalsa bu dünyadaki her şey manipülasyon. Öyle değil mi?

Belki de.

Soruma cevap alamadım.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Bir soru sorduğunu hatırlamıyorum.

Bugün neden hastaneye gittin pantercik?

Mide bulantısı ve kaygı bozukluğundan sekreter bey. Beni hangi bölüme sevk edeceksiniz?

Dalga geçme. Kendini fazla strese sokuyorsun.

Ben kendimi strese sokmuyorum. Stres beni buluyor.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Her şeyi fazla önemsiyorsun.

Tıpkı şu an hasta olduğumu nereden öğrendiğin ve çok fazla sürpriz yumurta yersem midem daha çok bulanır mı soruları gibi şeyleri önemsiyorum evet...

Ah Linda! Hâlâ anlayamadın. Adım attığın her yerde benim bir adamım var.

O ne demek ya?

Gittiğin çoğu yerde bir çalışanım var demek.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Babanın çalışanı demek istedin herhalde.

Hayır pantercik. Benim adamım, benim ekibim.

Küçükken oynadığımız oyunlarda da yönetmeyi çok severdin Ateş. Hırs yapardın. Hâlâ öylesin.

Küçüklüğümüzü hatırlamana şaşırdım.

Neden?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Genelde çocukluğuna dair
pek bir şey hatırlamadığından
bahsediyorsun etrafta.

Sana dair hatırladığım şeyler
orada.

Buna sevinmeli miyim yoksa
üzülmeli miyim, bilemedim.

Senin hiçbir şey hissetmemen
lazım Ateş. Hediyen için
teşekkürler ama lütfen tekrarı
olmasın.

Emrin olur bat.[2]

[2] Bat, İngilizcede *yarasa* demek.

NOTLAR UYGULAMASI

Ay Işığı
KİTAPLIĞI

Bir koli sürpriz yumurta. Hâlâ hatırlıyor neleri sevdiğimi :)

ANNEM ile Sohbet

çevrim içi

Linda davet fotoğraflarında yeterince gülümsememişsin. Bir daha böyle bir şey istemiyorum.

Tamam.

Tamam mı? Ne kadar da duygusuzsun!

Tamam anneciğim.

Güzel. Akşam görüşürüz.

Görüşürüz.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ne yapıyorsun User?

Çalışıyorum. Uyandın mı?

Dünyanın en saçma sorusuydu kabul et.

Haklısın. Çalışırken ne dediğimi bilmiyorum. Daha iyi oldun mu?

Evet daha iyiyim. Eminim o kadar sakinleştiriciyi kim yese iyi olurdu.

Süper. Şu an ne yapıyorsun peki?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ateş sürpriz yumurta yollamış bir sürü. Onlardan yiyorum.

Ateş?

Sana anlatmadım değil mi? Belki de bilmemen daha iyi. Çok uzun hikâye.

Anlatsana kim bu Ateş? Merak ettim.

Dedim ya. Çok uzun hikâye.

İyi. Sonra hatırlatırım ama.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Off!

Fazla şeker tüketmek kaygıyı artırır diye duydum.

Duydun mu ya da şu an uyduruyor musun?

Neden uyduruyım ki? Senin iyiliğini istiyorum.

Neden?

Ne neden?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Neden benim iyiliğimi istiyorsun anlamlandıramıyorum. Kimsin?

Linda bu kadar tetikte olman anlamsız. Akışa bırak artık.

Tamam sormadım say.

Çalışmaya dönüyorum.

Kolay gelsin.

NOTLAR UYGULAMASI

LİNDA'NIN TELEFONU

Ecem'i asla affetme. Bugün hissettiklerini asla unutma. Eğer affedersen bu notu oku.
Sakın Linda!

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Bugün okulda kavga ettiğini duydum. İyi misin?

Artık nasıl duyduğunu sormak bile istemiyorum.

Linda... Sadece iyi misin diye sormak istedim. Tırnaklarını içeri çek lütfen.

İyi değilim.

Ne oldu bugün?

Kontrolümü kaybediyordum.
Ergen bir kız gibi davranıyorum.
Kıza saldıracaktım resmen.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Kontrolü kaybetmek seni korkutuyor mu?

Kimi korkutmaz ki?

Beni.

Kontrolünü kaybetmek neden seni korkutmuyor?

Çünkü istediğim hayatı yaşamıyorum.

Ama kontrolünü kaybettiğinde gerçek sen oluyorsun. Doğru mu anladım?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Evet.

Bu ürkütücü ama benim bahsettiğim şey bu değil. Ben iyi biriyim. Oturup bir iki laf attı diye birine saldıracak bir insan değilim.

Bence sen iyi biri olmakla kafayı bozmuş birisin. Tamamen iyi bir insan yoktur.

Bu muhabbet kötülük doğuştan mı gelire doğru gidiyor. Bu konudaki fikrin ne?

Kötülük doğuştan gelir.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ne? Şaka mısın?

Evet. Neyine şaşırdın?

Kötülük doğuştan gelir. Hepimiz ailelerimizin bir parçasıyız. Onların kötülükleri hep içimizde bir yerdedir.

Mesela çocukken birini öldürmüş olsam... Bu ailemin genetiği sebebiyle mi oluyor?

Neden böyle bir örnek geldi aklına?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Örnek değildi.

Birini mi öldürdün Linda?

Çocuktum. Bilinçli yapılan bir şey değildi tamam mı!

Tamam. Kendini savunmaya geçmene gerek yok, sadece sordum.

Savunmuyorum. Sinirleniyorum.

Neden?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Sanki ne desem normal karşılayacakmış, beni sarıp sarmalayacakmış gibisin. Bu sinirlerimi çok bozuyor.

Daha önce kimse sana böyle davranmadığı için mi?

Bunu hak etmediğim için.

Gerçekten birini öldürdün mü Linda?

Belki de. Tanımadığım birine bunları anlatmam mantıksız.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ben tanıştığımızı sanmıştım.

Tanışmadık.

Birbirimizin acılarıyla tanıştık ya Linda :)

Benim acılarımla tanışsaydın şu an gülümseyemezdin User.

Asıl o zaman daha çok gülümserdim. Ben canım yandığında gülümserim.

Hadi bu konuyu da psikolojik olarak ele alalım tam olsun.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Ahahhahh...

Yine o gülüş.

Gülüşüme bile sinir oluyorsun.

Ben belirsiz olan her şeye sinir oluyorum User. Bu oyunu oynamak için çok yanlış kişiyi seçtin.

Ben seni seçmedim ki! Sen beni seçtin.

Ne demek istiyorsun?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Gözlerin Linda, acı çekiyorlardı.

Olayları dramatize etmeyi sever misin? Lüks içinde bir hayatım var.

Lüks içinde bir hayatta acı çekilmeyeceğini sana kim öğretti?

Acı çekilemez demiyorum. Çekilir ama buna hakkım yok.

Senin gibi bir çocukluk yaşamış herkesin buna hakkı var.

O ne demek?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Çocukluğumu...

Nereden biliyorsun?

Sen bahsettin ya. Cinayetler falan.

Lafı buradan döndürebileceğini mi sanıyorsun? Ben sana belki dedim.

Belki lafı her zaman bir garantinin sembolüdür.

Neyin garantisinin?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Olmuşların veya olacakların Linda.

Bak kafamı çok karıştırıyorsun!
Sürekli kendimi sana ne anlatmaya çalıştığını sorarken buluyorum.

Biraz uyumaya ne dersin?

Çevrim dışı

NOTLAR UYGULAMASI

Bazen gerçekten yaşamıyormuş gibi hissediyorum. Hani bilgisayar oyunları olur ya, sen kendini farklı bir gözle izlersin. Aynısı oluyor. Ellerim, ayaklarım... Her birinin komutunun bende olması, bedenime yabancılaşmak o kadar zor geliyor ki! Kalbim çok fazla çarpıyor, aldığım nefes göğsüme yetmiyor. Sanki ölecekmişim de kimse ne yaşadığımı anlamıyormuş gibi hissediyorum. Bağıra çağıra ne kadar kötü hissettiğimi anlatmak, beni ciddiye almaları için elimden ne geliyorsa yapmak istiyorum. Ama içimde bir yerlerde biliyorum. Sakladığım bu günah, bedenime ağır geliyor. İşlediğim bu günahı ruhum kabullenemiyor.

ANNEM ile Sohbet

çevrim içi

Anne evde değilsin. Neredesin?

Yemekteyim Linda. Ne oldu?

Bir şey soracaktım sana.

Umarım soracağın şey önemlidir. İş yemeğinde yazıyorsun bana.

Benim için önemli.

Yani önemli değil. Neyse hızlı anlat.

Küçükken bana panter falan mı diyorlardı? Arkadaşlarım bana bir anda böyle seslenmeye başladı.

ANNEM ile Sohbet

çevrim içi

Evet. Salak bir çizgi filmde en sevdiğin hayvandı panter. Kafayı bozmuştun resmen. Her yere panter stickerları yapıştırıyordun. Yine bir şeyleri mi unutmaya başladın?

Evet. Bu tamamen aklımdan çıkmış.

Tamam. Yarın için doktor randevusu alıyorum.

Tamam.

KAYGI
VE
KORKU

@ayisigikitap

"Ateş neredesin?"

"Söylemem Linda, kendin bul."

Linda, küçük elleriyle gözlerini kapatırken keyifli bir kahkaha attı. Bulmuştu onu. Bu oyunu her oynadıklarında hep aynı şeyi yapıyordu. Önce Ateş'e sesleniyor, sonra sesin geldiği yöne gidiyordu.

"Yakaladımmm!" diyerek bir kahkaha daha patlattı.

"Yaa!" dedi Ateş sahte bir üzüntüyle. Aslında Linda'nın onu bulmasına sevinmişti çünkü sırf o seviyor diye oynuyordu bu oyunu.

"Ne kadar şapşalsın Ateş ya. Bir de kocaman adam olacaksın," dedi Linda azarlayarak.

Ateş karşısında ona sert bir ifadeyle bakan küçük kıza çevirdi bakışlarını. Sarı saçlarını kulaklarının arkasına toplamış, yaşına hiç uymayan bir ifadeyle ona kızgın bir şekilde bakıyordu.

"Sen de kocaman kız olacaksın, hâlâ büyüklerine saygı duymayı öğrenemedin. Seni anneme şikâyet edeceğim!" dedi sahte bir kızgınlıkla. Bir yandan da göz ucuyla Linda'ya bakarak onun tepkisini ölçüyordu.

Küçük kızın surat ifadesi anında değişmişti. Artık küstahlıkla değil, kaygıyla bakıyordu. "Hayır," dedi fısıltıyı andıran bir sesle. Bu olursa annesi ona çok kızardı. Annesine ne diyecekti?

Annesi, Ateş'in ailesiyle iş anlaşması içerisindeydi ve onunla her bir araya gelişlerinden önce annesi sert bir nutuk çekiyordu. *Sakın yanlış bir şey yapma, sakın beni utandıracak bir şey yapma, sakın ailemize yakışmayacak bir şey yapma* sözlerini daima duyardı. Bu sebeple Linda hep tetikte kalmak zorunda hissediyordu kendisini. Söyledikleri, davranışları, oturup kalkması, sesinin tonu bile onun için çok önemliydi.

Küçük kızın kalbi hızla atmaya başlayınca istemsizce gözleri doldu. Ateş şok içinde kalan Linda'nın minik yanaklarını avuçlarının arasına alıp, "Hey, ne oldu?" dedi.

"Lü... Lütf... Lütfen anneme anlatma, söz bir daha yapmayacağım saygısızlık. Söz gerçekten," diyerek histerik bir biçimde konuşmaya başladı küçük kız. Kelimeler ağzından dökülürken artık gözyaşlarına hâkim olmayı bırakmıştı. Zaten annesi ağladığını görünce yeterince kızacaktı, bir de bunu duyarsa daha kötü olabilirdi. Küçük kız düşünmek bile istemiyordu.

"Şaka... Sadece şakaydı küçük panter, sakin ol," dedi Ateş onu güldürmek ister gibi. Panter, Linda'nın en sevdiği çizgi filmdeki favori karakteriydi. Onu izlerken çok gülüyordu.

O sırada Havva koşarak yanlarına gelip, "Yaa yine beni unuttunuz," dedi üzüntüyle. Masmavi gözlü, melek gibi bir çocuktu.

Linda'nın üzgün olduğunu gören Havva, abisi ve Linda'nın sarılmasını bu kez görmezden gelebilirdi. Bu yüzden o da aralarına katıldı ve küçük bir çember oluşturdular.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Kendimden kaçak
Yarim keskin bıçak
Nerde bende o yürek
Yardan cayacak?[3]

Ne bu böyle arabesk şarkı sözleri falan! Büyük bir şirkette çalışan adama yakışıyor mu hiç?

Ben seni tanıdığımda bırak şirketi okuma yazma bilmiyordum be Linda'm!

Bunlar senin kuracağın cümleler değil Ateş.

[3] *Vedat Okyar*'ın kaleme aldığı, sıklıkla *Sezen Aksu*'dan dinlediğimiz *Keskin Bıçak* şarkısından.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Ben kim olduğumu biliyor muyum ki? Sanki o anda sıkışıp kaldık hepimiz. Havva öldü her şey bitti.

Ben çok özür dilerim gerçekten. Şu an benimle nasıl konuşabiliyorsun aklım almıyor zaten. Özür dilerim demek bile kötü hissettiriyor.

Sana neden mi yazıyorum Linda? Eve gidiyorum her yerde sen, şarkı dinliyorum sen, uyuyorum ulan rüyamda bile sen. Keşke biraz yürekli olsaydım. Şarkıda diyor ya, *nerede bende o yürek yardan cayacak,* diye. Keşke hiçbir şey hissetmesem.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Beni sevmek seni yıpratıyor.
Özür dilerim Ateş.

Neden özür diliyorsun?

Ben bu dünyaya gelmeseydim,
sen hayatındaki en büyük acıyı
yaşamayacaktın.

Sen dünyaya gelmeseydin ben
hayatımdaki en güzel hissi de
yaşayamayacaktım. Evet acıtıyor
ama birine âşık olabildiğim için
minnettarım. Sen olmasaydın böyle
bir şey hissedemezdim.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Diyorum ya. Ben olmasaydım kardeşin olurdu.

Hâlâ kendini suçluyorsun değil mi? Sen olmasaydın da o gidecekti. Belki farklı şekilde ama durum bu.

Beni o kadar seviyorsun ki kardeşinin ölümünden beni sorumlu tutmamak için kırk takla atıyorsun.

İyi geceler pantera.
:)

Panterleri severim.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Ama beni sevmezsin Linda.

Görüldü

Beş yaşındayken, saçlarım daha bebek kıvırcıklığından kurtulamadığı için lüle lüle, üstümde paçaları büyük gelen pijamamla babamın yanına gittiğimi hatırlıyorum. Küçük ayaklarım soğuk mermerle buluştuğunda çoktan sıcak yatağımdan çıktığım için pişman olmuştum bile. Fakat aklımı kurcalayan sorular vardı. Derdim, anaokulundaki arkadaşlarım gibi Barbie bebekler, top havuzları falan değildi. Beş yaşındaki Linda'nın düşünmemesi gereken, çok daha ciddi sorunları ve soruları vardı.

Babam gecenin bir yarısı, kaşlarını çatmış boşluğa bakarak sigara içiyordu. "Neden kalktın yatağından?"

Dumanı bana gelmesin diye sigarasını cama doğru uzatmıştı. Derin bir nefes aldım ama alırken nefesim bile titredi. Babamın bunu fark etmesiyle kaşları daha da çatıldı. Kızının bir derdi vardı, fark etmişti.

"Baba bir şey soracağım. Biz neden varız? Bugün gezegenlerin boyamasını yaptık. Çok korkunçtu, bir sürü gezegen var. Neden küçücüğüz? Nereye kadar uzanıyor bu evren? Orada da insanlar birbirlerine

zarar veriyor mu? Güvende olabileceğimiz bir yer var mı?"

Aklımdaki tüm soruları bir anda sormuş olmam, babamı bir an şaşırtmış olmalı ki bir süre duraksadı. Sanırım sorularımın hangisine cevap vereceğini düşünüyordu.

"Güvende hissetmiyor musun?"

Kendimi hiç ama hiç güvende hissetmiyordum. Ne annemin ne de babamın yanında. En sonunda suçu dünyada bulmuştum. Madem bu kadar çok gezegen vardı, neden yaşamak için dünyayı seçmiştik? Televizyonda görüyordum, her gün birileri ölüyordu. Benim gibi küçük çocuklar, büyük ablalar abiler. Hem de babaannem gibi hastalık yüzünden de değil. Birbirlerini öldürüyorlardı. İnsan bir insanı nasıl öldürebilirdi ki? Mümkün müydü böyle bir şey? Geçen Nur'la oyuncağımı paylaşmamıştım. O zaman o da beni mi öldürecekti, diye geçirdim içinden. Kafamın içi hiç susmuyordu.

"Korkuyorum."

"Neyden?"

"Kötü bir şey yaşamaktan."

"O şey başımıza gelmeden, iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi yaşayacağımızı bilemeyiz ki. Denemekten korkmamalıyız kızım," dedi babam. Söylediği şeye kendisi bile inanmıyordu belli ki. Kaç yaşına gelmiş bir adam olmasına rağmen onun da korkuları vardı.

O bunu anlatmasa da hissediyordum, bana olan bakışları çok şey anlatıyordu.

"Ama ya yaşadıklarım beni o korktuğum kişilerden biri yaparsa baba. Sanırım ben kötü bir şey yaşamaktan değil, kötü biri olmaktan korkuyorum. Şu an balığımın öldüğündeki kadar üzgün hissediyorum kendimi. Neden böyleyim bilmiyorum," diyerek bir süre duraksadım, nefeslenmeliydim. Resmen histerik bir şekilde ne olduğunu bilmediğim duygularımı açıklamaya çalışıyordum. Arkadaşlarımın böyle sorunları olmadığına panterleri sevdiğim kadar emindim. "Bu his nasıl geçer?"

Babam bir süre sessizce bana baktı, hatta baştan ayağa iyice süzdü beni. Sanki hiç beklemiyormuş gibi şaşkınlık dolu bir ifade vardı yüzünde. Önce yerinde kıpırdandı, sonra ellerini uzatıp beni kendisine çekti ve sarıldı. "Şimdi uyursan geçecek, güven bana."

Bu söz benim için o kadar güven vericiydi ki kaygılarım hafiflemişti. Benim rahatlığım adına her şeyi yapmaya razıydı. Ona dönüp cevap bile vermeden koşa koşa odama çıktım.

O gecenin sabahında ise kimseye güvenmemem gerektiği gerçeğini fark etmiştim.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Bugün okula gitmedin?

Doktordaydım şimdi çıktım.

Ne doktoru?

Psikiyatri.

İlaç mı kullanıyorsun? Bilmiyordum...

Tahammül etmek için kullanıyorum.

Neye tahammül etmek için?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

(Linda ses kaydı atar. Transkripti dinle.)

Yaşamaya. Bazen yaşayamadığımı hissediyorum. Sanki herkes bunu doğuştan öğrenmiş gibi her şey çok normal geliyor ama ben yaşayamıyorum. Alışamıyorum. Boğuluyorum. Sanki yıllar önce yaşadığım o şeyden sonra dünyayı farklı görmeye başladım. Bir simülasyon oyununun içine sıkışmış gibi hissediyorum. Uyu, uyan, yemek ye, çalış, âşık ol, evlen, üre, yaşlan, öl. Herkese bu o kadar normal geliyor ki. Bense sıkışıp kalmış gibiyim. Sürekli aynı şeyleri yapmak beni boğuyor. Belirsizlik de korkutuyor. Zaten başıma yeterince şey gelmişken hayatımın devamında daha da kötü şeyler yaşamaktan korkuyorum. Bazen bazı şeyler kontrolden çıkar ve hayatının hatası olur tamam

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

mı? Tekrar her şeyin kontrolden çıkmasından korkuyorum.

Ben sen dalga geçiyorsun sanıyordum ama ne kadar da dolmuşsun! Sen küçükken ne yaşadın Linda?

Arkadaşımın ölümüne sebep oldum, hem de en yakın arkadaşımın. Onun hiç büyüyememesine sebep oldum. Daha ne yapabilirim?

Bu nasıl oldu? Anlatmak ister misin? İstemezsen saygı duyarım.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Gizlenecek bir olay yok. Ben beş yaşındayken zaten bütün gazeteler ve magazin sayfaları boy boy yazmıştı her yere. Anaokulunda oyun oynarken kaydıraktan kaymak istemiştim aslında. Kaydıraktan ilk ben kaymak istiyorum diye birbirimizi iteleriz falan ya. Havva'yı ittiğimde... Yandaki korkuluk meğer sağlam değilmiş. Hem sorumlu öğretmeni hem de kaydırağı kuran kişinin hayatını mahvettim. Yetmezmiş gibi Havva canından oldu. Ama biliyor musun? Çocuk olduğum için bana hiçbir şey olmadı. Oysaki tek suçlu bendim. Biri cezalandırılacaksa o bir tek ben olmalıydım ama bana hiçbir şey olmadı. Oysa cezalandırılmak bile yetmezdi. O hareketi yaptığımı

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

hatırlıyorum. Niyetim o olmasa da hatırlıyorum. Suçluyum.

Linda çocuklar neden cezalandırılmaz biliyor musun? Çünkü yaptıkları hareketlerin iyi mi kötü mü olduğunu algılayacak sistemleri yeni yeni gelişmiştir. Yani burada kasıtlı bir durum yok.

Ama Havva öldü.

Evet.

Ben de öldüm. Hem de beş yaşında User. Sen kaç yaşında öldün?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Alice Harikalar Diyarında Sendromu diye bir şey duydun mu Linda?

Alice Harikalar Diyarında masal değil mi?

Hayır psikolojik bir durum. Ama tıbbi olarak kabul edilmiyor. Aslında yaşanılanı anlatmak için kullanılıyor. Etraftaki nesneleri olduğundan daha büyük veya küçük görmemize neden oluyor. Bazense ben sanki olduğum yerde küçülüyorum. Her şey bir baş ağrısıyla başlıyor, sonra ise iş iyice garipleşiyor. Küçükken ilk yaşadığımda çok korkmuştum. Sonrasında yavaş yavaş sanki her başım ağrıdığında vücudum küçülmeye başladı. Çok garip geliyor değil mi?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Hayır gelmiyor. Arkadaşım psikoloji okuyor bizim okulda. Onun da öğretmeni böyle bir durumun varlığından bahsetmiş. Kız dersten çıkınca koşa koşa gelip anlatmıştı. Çok garip gelmişti ona da ama bir şey kafama takıldı. Bu durum ilk ne zaman oldu?

Babam vefat ettiğinde.

Ay başın sağ olsun! Tekrar istemeden yarana bastım. Gerçekten çok özür dilerim. İnsanlara istemeden sürekli zarar veriyorum.

Sorun değil. Acım geçmedi ama bu konuda oldukça genişledim.

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

Eskiden biri en ufak bir laf
söylediğinde kıyamet kopardı.
Yavaş yavaş, durumun herkesin
başına gelebileceğini anlıyorum
ve içimdeki o öfke alanını
genişletiyorum, böylece hemen
dolmuyor.

Ne kadar da olgun konuşuyorsun.

Çünkü olgun biriyim.

Kaç yaşındasın ki?

Olgunluk deyince neden hemen
aklına yaş geliyor Linda? Okuduğum
bir kitapta, *olgunluk acının*

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

geçmesi değil onunla kavga etmeyi bırakmaktır, yazıyordu. Aslında burada buna değinmek istemiştim. Sense hemen beni sorgulamaya başladın. Hâlâ bana güvenmiyorsun değil mi? Birbirimize en karanlık yönlerimizi açmamıza rağmen.

Birine güvenmek için sadece onun acılarını bilmek maalesef ki yeterli değil. Evet sen bana muhtemelen birçok insanın bilmediği sırlarını, acılarını verdin ama maalesef ki benim de sana sana söyleyeceğim bir söz var. Seri katiller en çok kurbanlarına içlerini açarlar çünkü biri öldüğünde o sır yok olur. Bilmem anlatabildim mi User?

USER4646 ile Sohbet

çevrim içi

İyi geceler Linda.

Ben de öyle tahmin etmiştim :)

İLK
NİSYAN

Bir anda etrafıma şaşkınlıkla bakakaldım. Buraya nasıl geldim? Çizgi filmlerdeki gibi zaman kapsülüne mi girdim yoksa? Üstelik bu kıyafetleri neden giydim? Annem beni asla siyah renkte giydirmezdi, ki çocukların cıvıl cıvıl giyinmesi gerektiğini söylerdi hep.

Annemin bağırmasıyla irkilerek sağ tarafıma döndüm. "Allah kahretsin! Basına sızarsa ne yapacağız Asım! Bütün iş anlaşmalarımız mahvoldu, hemen önüne geçmeliyiz!"

"Yaren rica ediyorum bağırma. Bak çocuk burada, zaten yeterince etkilendi."

"Bir de onun psikolojisini mi düşüneceğim! Kaydıraktan arkadaşı düşmüş ölmüş. Ben hâlâ bunu mu düşüneceğim! Yıllarım, emeklerim, her şeyim mahvoldu diyorum sana Asım!"

"Yahu sen ilaçlarını aldın mı? Çocuğundan bahsediyorsun. Bak beni sinirlendirme, kimse bilerek bir şey yapmadı. *Kaydırağın tasarımında hata bulundu*, dedi ya polisler."

"Onu ben kurtardım ben! Rica ettim incelesinler diye! Ben söylemeseydim bakarlar mıydı kaydırağa sence?"

Başımdaki karıncalanma hissiyle gözlerimin kararmakta olduğunu hissettim, annemle babamın gürültüsü fazlasıyla tetikliyordu beni. Bir an, olduğum yerde bedenim hafifledi sanki.

***

Yatağımdan sevinçle kalktım. Bugün oyuncaklarımı okula götürebilirdim, hem de istediğim kadarını. Çıplak ayaklarım zemine dediğinde biraz üşüdüm ama olsun, hemen kahvaltı edip okula gitmem lazım. Annemin, "Çoraplarını giy!" dediğini duysam da onu umursamadım. Çok mutluydum.

Koşarak merdivenlerden inerken birden aklıma annemin uyarıları geldi. Koşmamalıydım, koşarsam düşerdim.

"Koşuyor yine deli danalar gibi, rezil etti bizi millete! Bir çocuk bu kadar mı mahlukat olur!"

Duyduklarımla birlikte yüzümdeki gülüş soldu. Annemden ilk kez böyle kaba bir söz duyuyordum. Ben söyleseydim çok kızardı, şimdi bir de bana mı diyordu? Olduğum yerde bacağımı sallarken gözlerim dolmaya başlamıştı bile. Sustuğunu fark edince tekrar merdivenlerden inmeye devam ettim ama aşağıya indiğimde ağlamam daha da artmıştı. Bana

öyle demesine çok üzülmüştüm. Mahlukatın ne demek olduğunu bilmiyordum ama ses tonundan kötü bir şey olduğunu anlamıştım işte. Ateş'e sormalıydım, o bilirdi.

Elimle önüme gelen saçı iterken bir yandan da burnumdan akan sümüğü çektim. İşte şimdi annemi daha net görüyordum, bana çok kötü bakıyordu. Bir keresinde bir mağazada kötü bir abla anneme çarpmıştı. Annem o an ona da böyle bakmıştı. Şimdi ben de mi kötü olmuştum? Beni de mi sevmiyordu?

"Ateşlere gitmek istiyorum," dedim alt dudağım titrerken.

"Milletin ailesine ateşi düşürdün, hâlâ Ateş diyorsun. Nasıl bu kadar umursamazsın? Asım al şu çocuğunu şuradan!"

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

İnsan kaderinden kaçamıyormuş sözü o kadar doğru ki Linda...

Ne oldu yine Ateş?

Senden kaçmak için İspanya'ya gittiğimi biliyor muydun?

Yaptığın her şeyle beni bağdaştırma. Bilgisayar mühendisi olmak için gittin oraya.

Neden Türkiye değil de İspanya peki Linda?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Ay ne bileyim ben Ateş! Güzel ülkemin illeri mi bitti de başka ülke seçiyorsun? Bir de üstüne beni suçluyorsun.

Çünkü oraya gezmeye gittiğimde Granada'da başıboş dolaşan bir panter gördüm. Neyse ki balkondaydım ama sana yemin ederim simsiyah bir panterdi.

Tamam öteki tarafımı dönüyorum. Biraz da oraya anlat.

Bana inanmıyor musun?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Haber linki gönderildi...

Sadece iddia etmişler Ateş.
Kimse panter falan yakalamamış.
Resmi bir şey yok yani.

Panterler zaten öyle hayvanlardır Linda. Sanki bilmiyormuş gibi davranma?

Neyi?

Küçükken hep, *panter olmak istiyorum her şeyden kolayca gizlenebilmek için*, derdin ya. Küçükken de böyle garip bir şeydin ya!

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Ateş ben bunları
hatırlamıyorum maalesef.

O ne demek?

Hatırlamıyorum.
Çocukluğuma veya bugüne
dair bazı şeyler hafızamdan
siliniyor.

Neden ki? Gerçekten anlamadım.
Özür dilerim.

Dileme. Beynim
yaşadıklarını kaldıramadığı
için kendini böyle koruyor.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Bahsettiğim anıda kötü bir şey yoktu ki.

Belki öncesinde veya sonrasında vardır.
Belki de altında yatan kötü bir anlam vardır.
Terapistim öyle söylüyor.

Sana sürekli yazan ben bile şu an ne diyeceğimi bilemedim.

Lütfen işimi kolaylaştır ve bana artık yazma.

Tamam yazmayacağım.

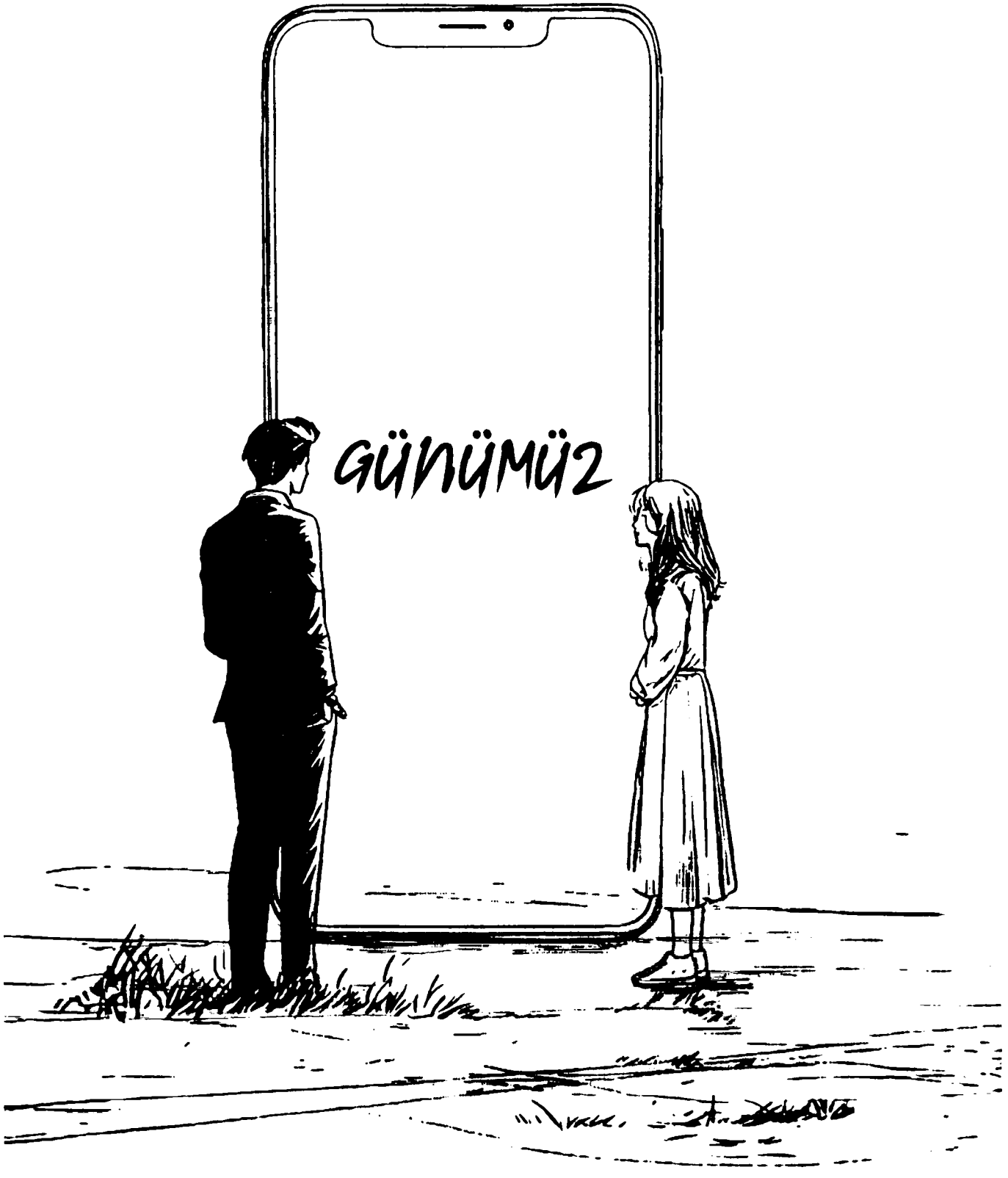
ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Bugünlük ama :)

Dulces suenos mi pequena pantera...[4]

[4] İspanyolcada, *Tatlı rüyalar küçük panterim.* demek.

GÜNÜMÜZ

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Nasılsın Linda?

Kafam karışık.

Neden?

Şu bahsettiğim User, çok yaralı biriymiş.

Ah ne kadar romantik! Yaralı kız-yaralı çocuk hikâyesi. Sen bu numaraları yutacak kadar saf mıydın?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Numara değil. Numara yapsa anlayabilirdim.

Anlayamazdın Linda. Seni çok iyi tanıyorum. Seninle ortak yarası olan birini gördüğünde dünyanın en anlayışlı, en empatik insanı oluyorsun ama ben öyle değilim. Sırf araştırmamı istemediğin için araştırmıyorum. Emin ol çoktan kim olduğunu bulmuştum.

Demek ki sen de çok empatik bir insanmışsın Ateş. Bir şeyi neden istediğimi anlayabiliyorsun.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Ben küçükken senin hangi çikolatayı neden istediğini bile anlayabiliyordum. Söz konusu sensen gerçekten bir sınırım yok Linda. Bunu bil.

Korkmalı mıyım?

Benden korkuyor musun? Ufacık... İçinde bir yerlerde ufacık bir korku var mı?

Ne konuşuyoruz biz yine?

Bizi konuşuyoruz.

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Biz diye bir şeyin olamayacağını konuşuyoruz demek istedin herhalde Ateş.

Muhtemelen doğumumuzdan bile önce biz diye bir şey olmuştu be Linda :)

Aman ne güzel göndermeler.

Bu gece bu oyunu burada bitireceğim.

Ne oyunu?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Sakın uyuma.
Annenle baban evde mi?

Neler oluyor?

Linda annenler evde mi?

Hayır?

Tamam dikkatli ol. Ben
diyene kadar evden çıkma.
Telefonunu sakın kapatma.

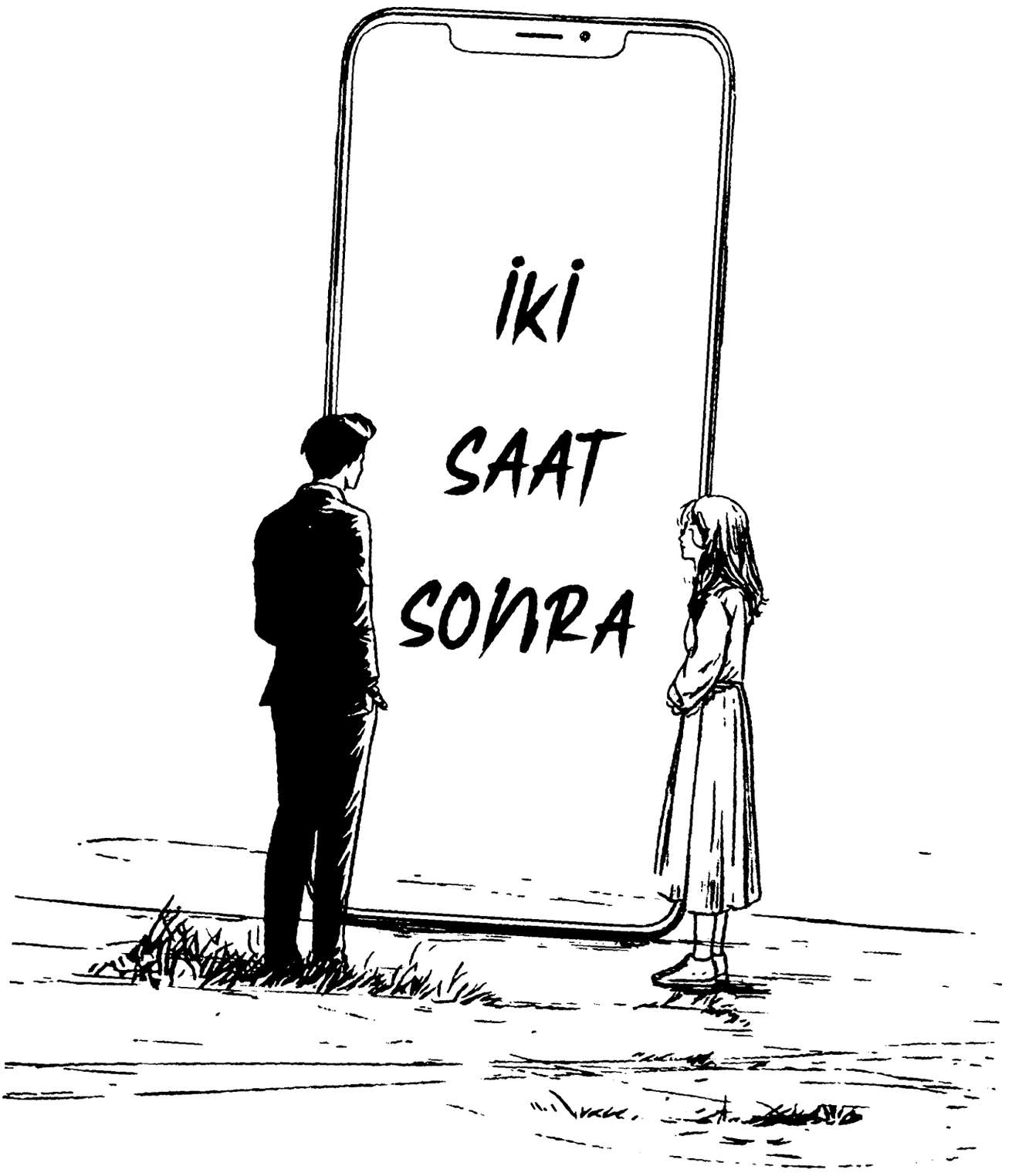
Korkmalı mıyım?

ATEŞ ile Sohbet

çevrim içi

Hayır. Güzel bir film aç ve ben arayana kadar bekle...

İKİ
SAAT
SONRA

Açtığım filmin bitmesine yirmi dakika kalmıştı. Bilerek en uzun filmlerden birini seçmeme rağmen içimdeki o mide bulandırıcı hissi atamıyordum. Ateş'in sakince film izlememi söylemesi beni germiş, hatta dakikalardır sinir sistemimin uyuşmasına sebep olmuştu. Açıkçası şu anda odamın dev televizyonunda saatlerdir ne oynuyor, inanın bilmiyordum.

Telefondan gelen zil sesiyle yerimden sıçradım. Ekrandaki *ATEŞ* yazısı bana sırıtıyordu. Yazının arkasında ikimizin çocukluk fotoğrafı vardı. Onun doğum günüydü ve ben o küçük aklımla doğum gününde ona benden başka kimse sarılmasın diye mumu üflerken bile kocaman sarılıyordum. Ateş benim çocukluğumdu. Hatta kızlar, *benim kahramanım babam der ya,* benim kahramanımsa Ateş'ti.

Havva düştüğünde babam benimle günlerce konuşmamıştı. Oysaki Ateş sanki içimi görüyor gibiydi. Bir kere bile bana kendimi suçlu hissettirecek bir şey yapmamıştı. O sadece kardeşinin kaybına ağlıyordu. O güne kadar kaydıraktan her düştüğümde Ateş diye

ağlardım, biri saçımı çekerdi ona şikâyet ederdim. Neden bunu yapardım, inanın bilmiyorum. O kadar içimden geliyordu ki ona sığınmak... Sanki o da benim gibi çocuk değil de kocaman biriydi. Fakat sonra artık ondan yardım istemeye yüzümün olmadığını fark ettim. Bunu düşünmem belki çok bencilceydi ama dedim ya; bir tek o vardı, pişmanlık duymadan yardım isteyebildiğim...

"Efendim Ateş."

"Linda in aşağıya!"

Onun sesini ilk kez böyle duyuyordum. Sanki saatlerdir spor salonunda gibi nefes nefeseydi.

"Ne demek in aşağıya? Bizim evin orada mısın?" diye haykırdım. Korkudan altıma yapmak üzereydim. Annemle babam dönse, burada olduğunu görseler kıyamet kopardı. Hele onun ailesinin öğrenmesini düşünmek bile istemiyordum.

Telefondan gelen çırpınış sesleriyle kalbimin ritmi iyice artmaya başladı. Sanırım yanında biri vardı.

"Linda garaja in!"

Sesi sinirden delirmek üzere gibi çıkıyordu. Ses tonunu duyduğumda beynim kendiliğinden ayaklarımı harekete geçirdi ve telefonu yatağa fırlatıp merdivenlerden inmeye başladım. Nefesim sıkışıyordu, göğsüm dar gelmeye başlamıştı.

Bir şey oldu! Bir şey oldu! Bir şey oldu!

Beynimdeki bu ses susmuyordu. Mutfağı geçip garaj kapısının koridoruna girdiğimde orta yaşlarda

bir adamın sesini duydum. Çırpınmayla inleme arasında bir ses çıkarıyordu. Siyah koridor beni iyice germeye başlayınca, *keşke telefonumu yukarıda bırakmasaydım*, diye düşündüm. Garaja çıkan bu koridorda ışık yoktu.

Adımlarımı iyice hızlandırdığımda Ateş'in, "Biraz daha zorlarsan bileklerini keseceksin. Bence sakince dur Allah'ın sapığı! Kendi cezanı kendin kesme!" diye bağırdığını duydum.

Onun bu sözleriyle başımdan aşağı kaynar sular döküldü, hem de hayatımda ikinci kez. O dakikaya kadar hep içimde bir umut vardı. Kendime bile itiraf etmekten utanıyorum ama konuştuğum kişinin Ateş olabileceğini düşünmüştüm. Şimdi ise konuştuğum kişi garaj kapısının ardındaydı.

Derin bir nefes alıp kapıyı açmamla gördüğüm manzara karşısında çığlık atmamak için elimle ağzım kapatmam bir oldu. Ateş, kırk beş elli yaşlarında bir adamı elleri ve ayaklarından bağlayarak tabureye oturtmuştu. Elleri kan içindeydi.

"Ellerine ne oldu?" dedim çıkan son sesimle. Kalbim biraz daha zorlanırsa atmayı bırakacaktı. Sağımdaki tamir masasına zar zor tutundum.

"Konumuz bu değil. İyi ki seni dinlemedim. İyi ki seni bu sapıktan kurtardım."

Onun önünde duran adama bakamıyordum. Oldukça yaşını almış biriydi. Böyle biriyle sohbet ederek büyük bir yanlış yapmıştım.

"Ateş ben..."

"Linda sen bu sapık öğretmenle konuşuyordun. Sizin üniversitedeki psikoloji profesörüyle."

"Ne?!"

"Ne tabii! Baban yaşındaki adamla sırlarını paylaşıyordun!"

O an yerin ayaklarımın altından kaydığını hissettim. Gözüm gitgide kararıyordu, masaya daha sıkı tutundum.

"Bu tarz iğrenç şeyleri nasıl kendi kafanızda aksiyon gibi görebildiğinizi anlayamıyorum! Tanımadığın biriyle konuşmak nasıl eğlenceli olabilir! Nasıl aklına gelmez sapığın biriyle konuşabileceğin?"

"Ateş..."

"Seni uyardım Linda. Ya daha kötüsü olsaydı?"

Sesi bu kez sinirli değil de daha çok kırgın geliyordu. Diyecek hiçbir sözüm yoktu. Kusmak istiyordum. Soğuk soğuk terlerken gözlerimi sonunda Ateş'ten çekerek adama doğrulttum. Adamı daha önce okulda bir iki kere gördüğümü anımsadım. Emin olamasam da böyle bir adamdan ziyade, takım elbiseli, saçları jilet gibi bir adam hatırlıyorum. Oysaki karşımdaki; yemek lekeleri olan bir tişört giymiş, dağınık saçlar ve iğrenç sakallardan ibaret, günlerdir yıkanmadığı belli olan bir adamdı.

Kafam iyice karıştığı için kaşlarımı çatarak, "Amacın ne?" diye sordum. Sesim fısıldar gibi çıkmıştı.

Adam sanki bunu sormamı bekliyormuş gibi birden ağlamaya başladı.

"Ben... Benim tek amacım acılarınızı anlamaktı."

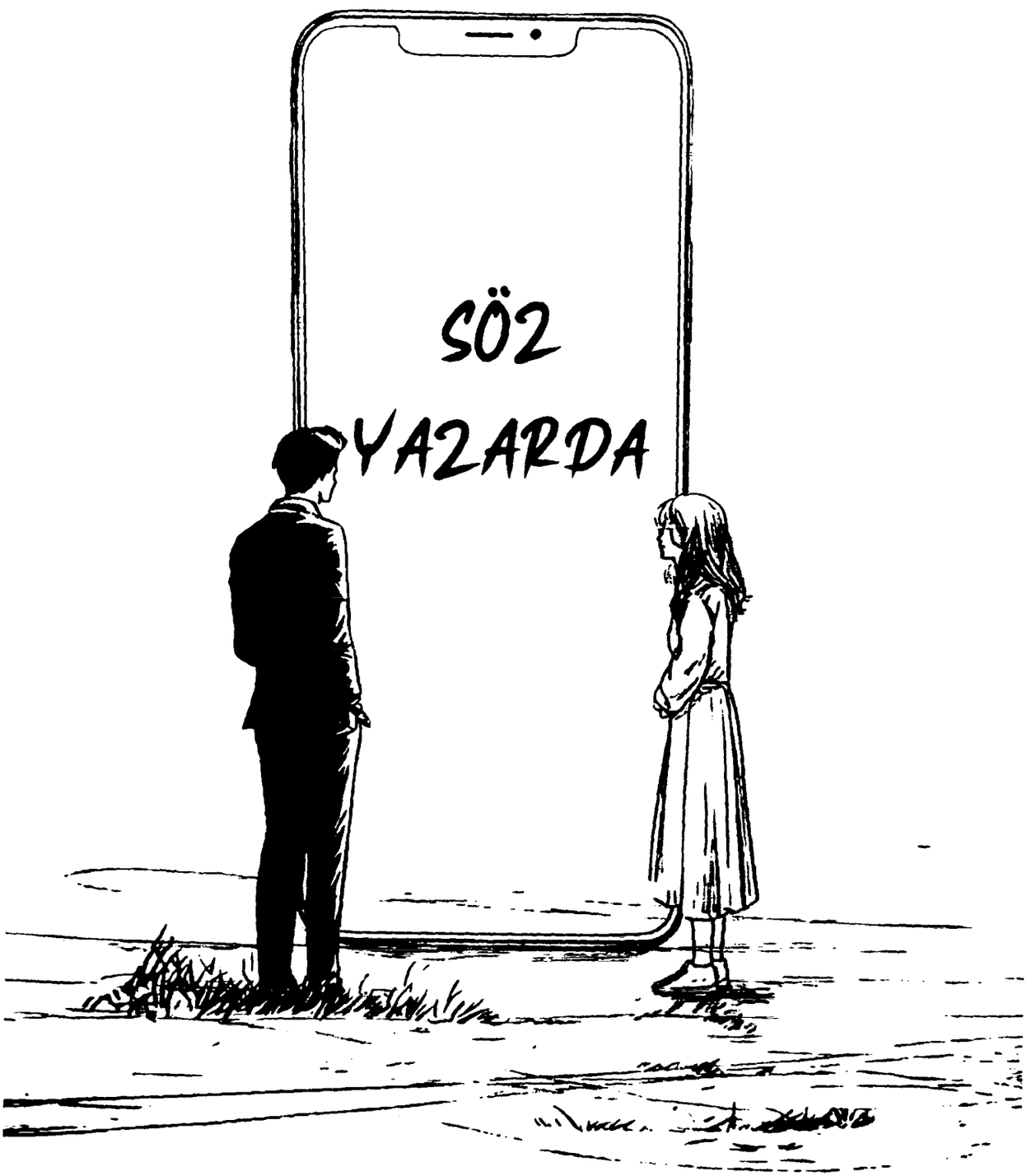
Koskocaman adam bir anda önümde hıçkırıklara boğuldu. Şok içinde Ateş'e baktım. Oysaki onun taktığı tek bir duygu vardı.

"Lan sana ne insanların acısından!" diye haykırmasıyla olduğum yerde zıpladım. Ani sesler beni çocukluğumdan beri korkuturdu. Tıpkı Havva düştüğünde annesinin haykırışı gibi.

"Linda... Güzelim iyi misin? Linda..."

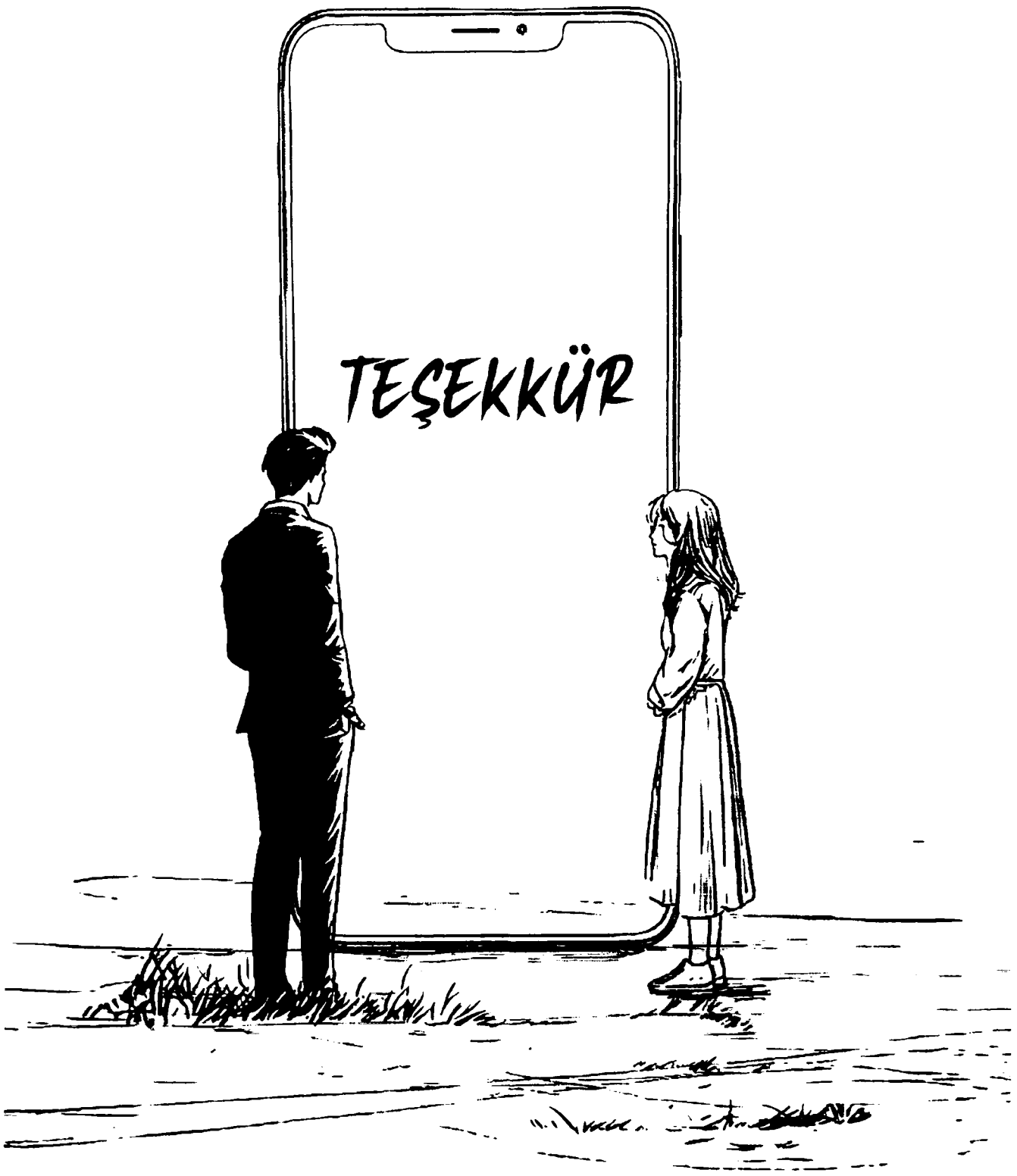
Bedenimin düşüşünü işte bu sefer engelleyememiştim. Duyduğum son ses, Ateş'in endişe dolu sesiydi. Sonrası ise... Sonrasını inanın hatırlamıyorum.

SON

SÖZ
YAZARDA

Bu kitabı yazmamın sebebi; tanımadığımız, bilmediğimiz insanlarla konuşmanın romantik olmadığını vurgulamak. Ben de bir okurum ve bu içerikte birçok kurgu okudum, birçoğundan da keyif aldım fakat birilerinin, her hikâyenin aynı bitmeyeceğini vurgulaması gerektiğini düşündüm. Bu hikâyede Linda'nın yaşadığı şeyler bazı okurlar için tetikleyici olabilir fakat bunu tetikleyici unsur şeklinde değil de kalbinizde bir yerlere dokunduysa diye söylüyorum. Onun psikolojisini, neden konuşmaya devam ettiğimizi anlamamız için maalesef Havva sahnesini eklemem gerekiyordu. Onun dışında kitaba ne küfür ne de bolca şiddet eklemeye çalıştım. Bu kısa romanımda mesajım oldukça netti aslında. Şimdi kitabın arkasında duran kırmızı zarfı açın ve User'ın kim olduğunu daha yakından tanıyın. Çünkü kendisi sadece bilinmeyen bir kullanıcı değil, insanları KULLAN-ICI bir adam.

@ayisigikitap

İlk teşekkürüm, şu an bu satırları okuyan sana olacak. Hayallerimde yanımda olduğun ve vakit ayırdığın için sana minnettarım. On dört yaşındaki Melisa için bu çok değerliydi. Binlerce kez iyi ki varsın.

Kitabımı çıkarmamda yardımcı olan ve her anlamda beni destekleyen canım aileme çok teşekkür ederim.

Yapmak istediklerimi anlattığımda bana, *Bunu yapamayız,* demek yerine, *Bu fikir bizi heyecanlandırdı*, diyen sevgili Ephesus Ailesi... Kitabımın formatı farklı olduğu için en büyük emeklerden biri sizde. Çok teşekkür ederim.

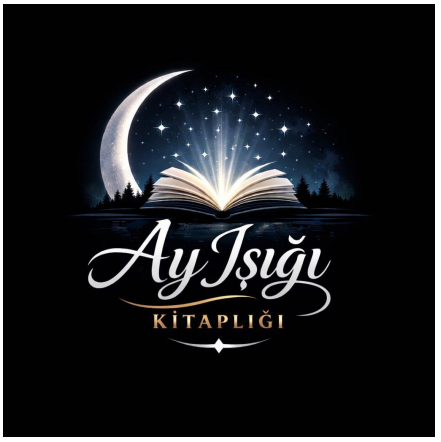
Canım sevgilim, her kaygımı göğsünde yumuşattığın ve ne olursa olsun işlerini bırakıp yanımda olduğun için teşekkür ederim. Tekrar kitap yazmama, belki benden bile çok sen sevindin. Seni üç bin tane seviyorum.

Ve son olarak, kitabımı gönderdiğimde her ek sahne eklediğimde defalarca okuyan, fikirlerini benimle paylaşan on iki beta okurum... Her birinize ayrı

ayrı teşekkür ederim. Ayırdığınız vaktin kıymeti benim için tarif edilemez.

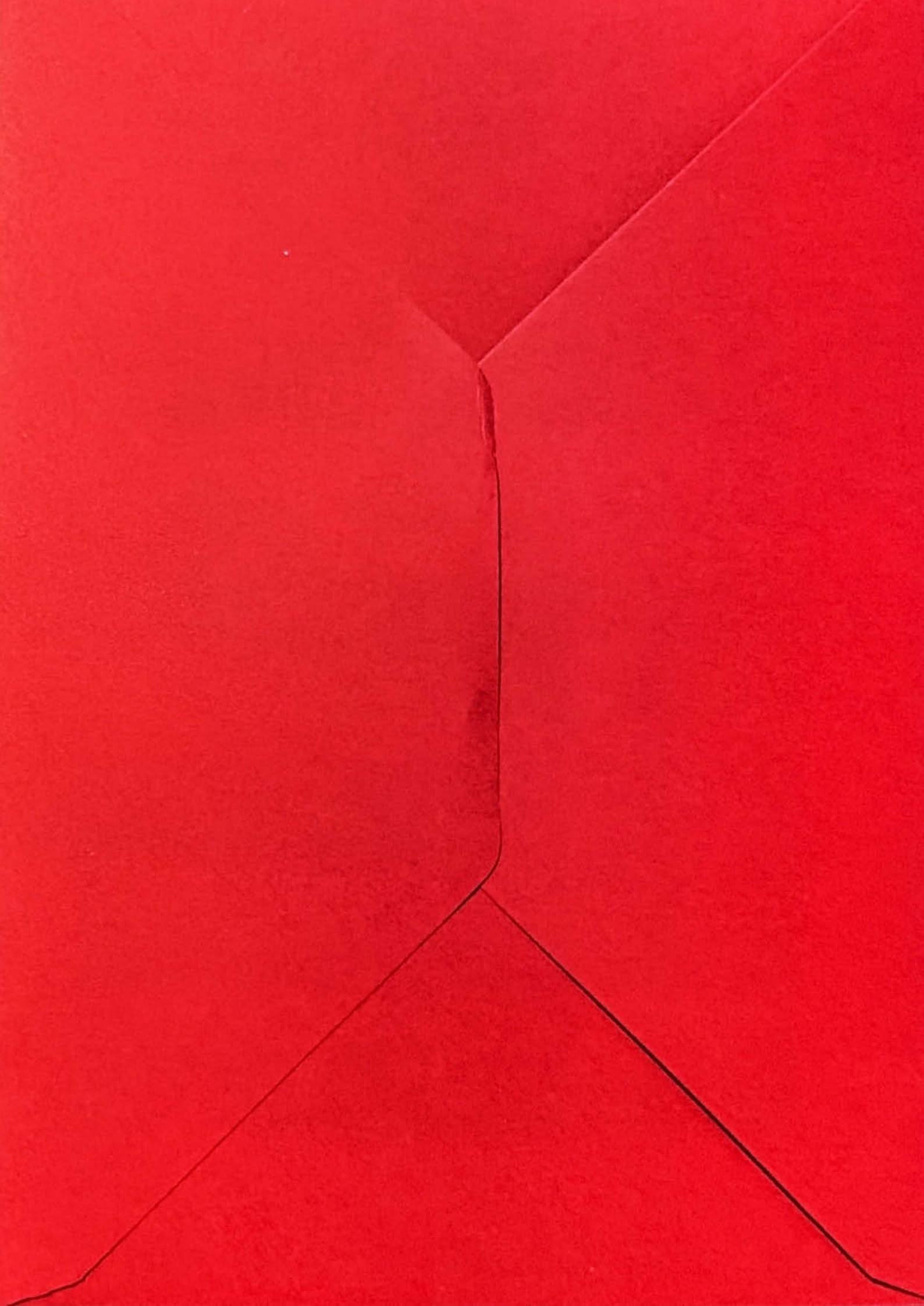
Sosyal medyada ne olursa olsun beni desteklediğiniz ve hayallerime ortak olduğunuz için teşekkür ederim. Şu an ellerinizde benden bir parça var. Lütfen ona sahip çıkın.

Sizi çok seviyorum...

Dikkat!
Bu zarfı sakın kitabı
okumadan açma.

LEVENT TOPRAK

46 Yaşında

Bir üniversitede psikoloji profesörü olarak çalışıyordu mesleği kötüye kullanmaktan men edildi. Annesinin kayıtlara geçen şüpheli ölümü aydınlığa kavuştu! Sanık mahkemede annesi A.T'yi boğarak öldürdüğünü gözyaşları içinde itiraf etti. Öğrencilerine anonim hesaplar üzerinden yazmak suretiyle onlarla duygusal bağ kurarak tez yazdığını itiraf etti.

Mahkemede duygusal bir bağ kurmadığını iddia etse de kayıtlara geçen on üç (13) anonim profil var. Bazı hesaplar ile sevgili olduğu ortaya çıktı. Bunların hepsini işinde daha üst bir mertebeye ulaşmak için yaptığını kimseye zarar vermediğini söylese de bu işteki sapkınlık kaçınılmaz. Genç kızların duygularını sömürerek bir çıkar için kullanmak kabul edilemez. Mahkeme kararına göre on beş yıl (15) tutuklu yargılanmasına karar verildi.

Ayışığı Kitaplığı

@AYISIGIKITAP